

Uradni list

Evropske unije

L 8

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 55

12. januar 2012

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

MEDNARODNI SPORAZUMI

2012/22/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 12. decembra 2011 o pristopu Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974, z izjemo členov 10 in 11 Konvencije 1

2012/23/EU:

- ★ Sklep Sveta z dne 12. decembra 2011 o pristopu Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 v zvezi s členoma 10 in 11 Konvencije 13

UREDBE

- ★ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 13/2012 z dne 6. januarja 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1292/2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz folije iz polietilen tereftalata (PET) s poreklom iz Indije 17
- ★ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 14/2012 z dne 9. januarja 2012 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 511/2010 o uvozu nekaterih žic iz molibdena s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz nekaterih žic iz molibdena, dobavljenih iz Malezije, ne glede na to, ali je njihovo poreklo deklarirano v Maleziji ali ne, ter o zaključku preiskave v zvezi z uvozom, dobavljenim iz Švice 22

Cena: 3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 15/2012 z dne 10. januarja 2012 o stodvainšestdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida	27
★ Uredba Komisije (EU) št. 16/2012 z dne 11. januarja 2012 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah za zamrznjena živila živalskega izvora, namenjena za prehrano ljudi ⁽¹⁾	29
★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 17/2012 z dne 11. januarja 2012 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 32/2000 v zvezi z razširitvijo tarifnih kvot Unije za izdelke iz jute in kokosovih vlaken	31
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 18/2012 z dne 11. januarja 2012 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	32
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 19/2012 z dne 11. januarja 2012 o določanju odstotka sprejetja za izdajo izvoznih dovoljenj, o zavračanju zahtevkov za izvozna dovoljenja in začasni odložitvi vlaganja zahtevkov za izvozna dovoljenja za izvenkvotni sladkor	34
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 20/2012 z dne 11. januarja 2012 o določitvi koeficienta dodelitve, ki se uporabi za zahteve za izdajo uvoznih dovoljenj, vložene od 1. do 6. januarja 2012 v okviru tarifne kvote, odprte z Uredbo (ES) št. 2305/2003 za ječmen	35

SKLEPI

2012/24/EU:

★ Sklep Komisije z dne 11. januarja 2012 o ustavitvi protidampinškega postopka v zvezi z uvozom vinilacetata s poreklom iz Združenih držav Amerike in sprostitvi zneskov, zavarovanih z uvedbo začasne dajatve	36
--	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

SKLEP SVETA

z dne 12. decembra 2011

o pristopu Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974, z izjemo členov 10 in 11 Konvencije

(2012/22/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) v povezavi s točko (a) člena 218(6) in prvim pododstavkom člena 218(8) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Protokol iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 (v nadaljnjem besedilu: Atenski protokol) je bistvena izboljšava ureditve odgovornosti prevoznikov in nadomestil za potnike v pomorskem prometu. Njen namen je predvsem določiti objektivno odgovornost za prevoznike, vključno z obveznim zavarovanjem s pravico neposredne tožbe zoper zavarovalnico do določenega zneska ter pravila o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb. Atenski protokol je torej v skladu s cilji Unije za izboljšanje pravne ureditve odgovornosti prevoznikov.
- (2) Atenski protokol spreminja Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 (v nadaljnjem besedilu: Atenska konvencija) ter v členu 15 določa, da se obe listini med pogodbenicami Atenskega protokola bereta in tolmačita kot enotna listina.
- (3) Večina pravil Atenskega protokola je bila vključena v pravo Unije z Uredbo (ES) št. 392/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru

nesreč⁽¹⁾. Unija je tako izvajala pristojnost glede zadev, ki jih ureja navedena uredba. Države članice zadržijo pristojnosti glede številnih določb Atenskega protokola, kot je na primer klavzula o neuporabi, v skladu s katero lahko same določijo mejo odgovornosti, ki je višja od predpisane z Atenskim protokolom. Zadeve, ki so v pristojnosti držav članic v skladu z Atenskim protokolom in zadeve, ki spadajo v izključno pristojnost Unije so medsebojno odvisne. Iz tega razloga, bi morale države članice v zadevah, ki so v skladu z Atenskim protokolom v njihovi pristojnosti, delovati usklajeno ob upoštevanju njihove obveznosti odkritega sodelovanja.

- (4) Atenski protokol lahko ratificirajo, sprejmejo,odobrijo ali k njemu pristopijo države ali organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ustanovljene na pobudo suverenih držav, ki so pristojnost za nekatere zadeve, ki jih ureja Atenski protokol, prenesle na te organizacije.
- (5) Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje lahko v skladu s členom 17(2)(b) in členom 19 Atenskega protokola sklenejo Atenski protokol.
- (6) Pravni odbor Mednarodne pomorske organizacije je oktobra 2006 sprejel pridržek in smernice IMO za izvajanje Atenske konvencije (v nadaljnjem besedilu: smernice IMO), ki obravnavajo nekatera vprašanja Atenske konvencije, zlasti nadomestilo za škodo, nastalo zaradi terorističnih dejanj.
- (7) Uredba (ES) št. 392/2009 v prilogah povzema ustrezne določbe konsolidirane različice Atenske konvencije, kakor je bila spremenjena z Atenskim protokolom in smernicami IMO.

⁽¹⁾ UL L 131, 28.5.2009, str. 24.

- (8) V skladu s členom 19 Atenskega protokola mora organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu podati izjavo o obsegu svojih pristojnosti v zvezi z zadevami, ki jih ureja Atenski protokol.
- (9) Unija bi zato morala pristopiti k Atenskemu protokolu ter podati pridržek iz smernic IMO. Takega pridržka ne bi smeli tolmačiti kot spreminjanja sedanje delitve pristojnosti med Unijo in državami članicami v zvezi z izdajanjem potrdil in nadzorom s strani državnih organov.
- (10) Nekatere določbe Atenskega protokola zadevajo pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah in torej spadajo v področje uporabe naslova V tretjega dela PDEU. Poseben sklep s temi določbami je v postopku sprejemanja, sprejet pa bo vzporedno s tem sklepom.
- (11) Države članice, ki bodo ratificirale Atenski protokol ali k njemu pristopile, bi morale, če je mogoče, to storiti sočasno. Države članice bi zato morale izmenjati podatke o stanju postopkov njihove ratifikacije ali pristopa, da bi pripravile, kolikor je to mogoče, sočasno deponiranje listin o ratifikaciji protokola ali pristopu k njemu. Države članice bi morale ob ratifikaciji Atenskega protokola ali pristopu k njemu podati pridržek iz smernic IMO –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Pristop Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 (v nadaljnjem besedilu: Atenski protokol) se v zvezi z zadevami, ki spadajo v izključno pristojnost Unije, z izjemo členov 10 in 11, odobri v imenu Evropske Unije.

Besedilo Atenskega protokola, z izjemo členov 10 in 11 je navedeno v Prilogi.

Člen 2

1. Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščen(-e) za deponiranje listine o pristopu Unije k Atenskemu protokolu v skladu s členom 17(2)(c) in 17(3) ter členom 19 navedenega protokola.
2. Ob deponiranju listine o pristopu Unija priloži naslednjo izjavo o pristojnosti:

„1. Člen 19 Atenskega protokola iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 določa, da lahko organizacije za regio-

nalno gospodarsko povezovanje, ki so jih ustanovile suverene države in ki so na te organizacije prenesle pristojnosti za nekatere zadeve, ki jih ureja navedeni protokol, podpisajo Atenski protokol, če podajo izjavo iz navedenega člena. Unija se je odločila pristopiti k Atenskemu protokolu in zato daje navedeno izjavo.

2. Sedanje članice Evropske unije so Kraljevina Belgija, Republika Bolgarija, Češka republika, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Republika Estonija, Irska, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republika Madžarska, Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Portugalska republika, Romunija, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska, Kraljevina Švedska in Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske.
3. Ta izjava se ne uporablja za ozemlja držav članic Evropske unije, na katerih se Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) ne uporablja, in ne vpliva na akte ali stališča, ki jih v okviru Protokola v imenu in interesu navedenih ozemelj sprejmejo zadevne države članice.

4. Države članice Evropske unije so na Unijo prenesle izključno pristojnost za ukrepe, sprejete na podlagi člena 100 PDEU. Taki ukrepi so bili s sprejetjem Uredbe (ES) št. 392/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč sprejeti, kar zadeva člen 1 in 1a, člen 2(2), člene 3 do 16 ter člene 18, 20 in 21 Atenske konvencije, kakor je bila spremenjena z Atenskim protokolom, in določbe smernic IMO.

5. Izvajanje pristojnosti, ki so jo države članice prenesle na Evropsko unijo v skladu s PDEU, se samo po sebi nenehno razvija. V okviru PDEU lahko pristojne institucije sprejemajo odločitve, s katerimi se določi obseg pristojnosti Evropske unije. Evropska unija si zato pridržuje pravico, da ustrezno spremeni to izjavo, ne da bi bil to predpogoj za izvajanje pristojnosti za zadeve, ki jih ureja Atenski protokol. Evropska unija bo o spremenjeni izjavi uradno obvestila generalnega sekretarja Mednarodne pomorske organizacije.“

3. Oseba ali osebe, imenovane v skladu z odstavkom 1 tega člena, pridržek iz smernic IMO podajo ob deponiranju listine o pristopu Unije k Atenskemu protokolu.

Člen 3

Unija listino o pristopu k Atenskemu protokolu deponira do 31. decembra 2011.

Člen 4

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za deponiranje listin o ratifikaciji ali pristopu k Atenskemu protokolu v razumnem roku in, če je mogoče, do 31. decembra 2011.
2. Države članice podajo pridržek iz smernic IMO ob deponiranju svojih listin o ratifikaciji Atenskega protokola ali pristopu k njemu.

V Bruslju, 12. decembra 2011

Za Svet
Predsednik
S. NOWAK

PRILOGA

PREVOD

PROTOKOL IZ LETA 2002 K ATENSKI KONVENCIJI O PREVOZU POTNIKOV IN NJIHOVE PRTLJAGE PO MORJU IZ LETA 1974

DRŽAVE POGODBENICE TEGA PROTOKOLA, KI

MENIJO, da je treba spremeniti Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, ki je bila podpisana 13. decembra 1974 v Atenah, da bi določili višje odškodnine, uvedli objektivno odgovornost, vzpostavili poenostavljen postopek za posodobitev omejitvenih zneskov in zagotovili obvezno zavarovanje v korist potnikov,

OPOZARJAJO, da je bila s protokolom iz leta 1976 h Konvenciji kot obračunska enota namesto zlatega franka uvedena posebna pravica črpanja,

UGOTAVLJAJO, da protokol iz leta 1990 h Konvenciji, ki določa višje odškodnine in poenostavljeni postopek za posodobitev omejitvenih zneskov, ni začel veljati,

SO SE DOGOVORILE o naslednjem:

Člen 1

Za namene tega protokola:

1. „Konvencija“ pomeni besedilo Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974.
2. „Organizacija“ pomeni Mednarodno pomorsko organizacijo.
3. „Generalni sekretar“ pomeni generalnega sekretarja Organizacije.

Člen 2

V členu 1 Konvencije se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

- „1. (a) „prevoznik“ pomeni osebo, ki je sklenila prevozno pogodbo ali je bila le-ta sklenjena v njenem imenu, ne glede na to, ali prevoz dejansko opravi ta oseba ali dejanski prevoznik;
- (b) „dejanski prevoznik“ pomeni osebo, ki ni prevoznik in je lahko lastnik, zakupnik ali upravljavec ladje, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza, ter
- (c) „prevoznik, ki dejansko opravi prevoz ali del prevoza“ pomeni dejanskega prevoznika ali, v primeru, da prevoznik dejansko opravi prevoz, prevoznika.“

Člen 3

1. V členu 1 Konvencije se odstavek 10 nadomesti z naslednjim:

„10. „Organizacija“ pomeni Mednarodno pomorsko organizacijo.“

2. V členu 1 Konvencije se doda naslednji odstavek 11:

„11. „Generalni sekretar“ pomeni generalnega sekretarja Organizacije.“

Člen 4

Člen 3 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3**Odgovornost prevoznika**

1. Za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki je posledica ladijske nesreče, prevoznik odgovarja do 250 000 obračunskih enot na posameznega potnika v posameznem primeru, razen če prevoznik dokaže, da je nesreča:

- (a) posledica vojne, sovražnosti, državljanske vojne, vstaje ali izjemnega, neizogibnega ali neobvladljivega naravnega pojava ali
- (b) je nastala zaradi dejanja ali opustitve dejanja z namenom povzročitve nesreče s strani tretje osebe.

Če in v kolikor škoda presega navedeno mejo, je prav tako odgovoren prevoznik, razen če ne dokaže, da do nesreče, ki je povzročila škodo, ni prišlo namenoma ali zaradi malomarnosti prevoznika.

2. Prevoznik odgovarja za škodo, nastalo zaradi smrti ali telesne poškodbe potnika, ki ni posledica ladijske nesreče, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo namenoma ali zaradi njegove malomarnosti. Breme dokazovanja namena ali malomarnosti nosi tožnik.

3. V primeru škode zaradi izgube ali poškodovanja kabinske prtljage prevoznik odgovarja, če je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo namenoma ali zaradi njegove malomarnosti. Za škodo, ki je nastala zaradi ladijske nesreče, se domneva, da je nastala namenoma ali zaradi malomarnosti prevoznika.

4. Prevoznik odgovarja za škodo, nastalo zaradi izgube ali poškodovanja prtljage, ki ni kabinska prtljaga, razen če dokaže, da do nesreče, ki je povzročila škodo, ni prišlo name-noma ali zaradi malomarnosti prevoznika.

5. V tem členu:

(a) „ladijska nesreča“ pomeni brodolom, prevrnitev, trčenje ali nasedanje ladje, eksplozijo, požar ali okvaro ladje;

(b) „namenoma ali zaradi malomarnost prevoznika“ vključuje namen ali malomarnost uslužbencev prevoznika pri opravljanju nalog v okviru svojega dela;

(c) „okvara ladje“ pomeni vsako nepravilno delovanje, okvaro ali nespoštovanje ustreznih varnostnih predpisov glede katerega koli dela ladje ali njene opreme, ki se uporablja za umik, evakuacijo, vkrcavanje in izkrcavanje potnikov; pogon, krmiljenje, varno plovbo, privezovanje, sidranje, vplutje ali izplutje s priveza ali sidrišča, nadzorovanje škode zaradi poplave; ali za sprožitev reševalnih naprav, ter

(d) „škoda“ ne vključuje kaznovanih ali odvrčalnih odškodnin.

6. Odgovornost prevoznika v skladu s tem členom se nanaša le na škodo, nastalo v nesrečah, ki so se zgodile med prevozom. Dokazno breme, da je do nesreče, ki je povzročila škodo, prišlo med prevozom, pa tudi glede obsega škode, nosi tožnik.

7. Nič v tej konvenciji ne posega v regresno pravico prevoznika zoper katero koli tretjo osebo ali ugovor zaradi deljene odgovornosti v skladu s členom 6 te konvencije. Nič v tem členu ne posega v pravico do omejitve odgovornosti v skladu s členoma 7 in 8 te konvencije.

8. Domneva o odgovornosti za namen ali malomarnost določene stranke ali naložitev dokaznega bremena tej stranki ne preprečuje preučitve dokazov v prid tej stranki.“

Člen 5

V Konvenciji se doda člen 4a:

„Člen 4a

Obvezno zavarovanje

1. Pri prevozu potnikov z ladjo, ki je v državi pogodbenici registrirana za prevoz več kot dvanajst potnikov, in če se

uporablja ta konvencija, ima vsak prevoznik, ki prevoz ali del prevoza dejansko opravi, urejeno zavarovanje ali drugo finančno jamstvo, na primer bančno garancijo ali podoben finančni instrument za kritje odgovornosti v skladu s to konvencijo za smrt ali telesne poškodbe potnikov. Omejitev obveznega zavarovanja ali drugega finančnega jamstva ne sme biti nižja od 250 000 obračunskih enot na potnika za vsak posamezen primer.

2. Potrdilo, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo velja v skladu z določbami Konvencije, se izda za vsako ladjo, potem ko ustrezeni organ države pogodbenice presodi, ali so bile izpolnjene zahteve iz odstavka 1. Za ladjo, registrirano v državi pogodbenici, tako potrdilo izda ali potrdi ustrezeni organ države, v kateri je ladja vpisana v register; za ladjo, ki v državi pogodbenici ni registrirana, lahko takšno potrdilo izda ali potrdi ustrezeni organ vsake države pogodbenice. Vzorec potrdila je določen v prilogi k tej konvenciji in vsebuje naslednje podatke:

(a) ime ladje, razpoznavno številčno ali črkovno oznako in pristanišče registracije;

(b) ime in glavni kraj poslovanja prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz ali del prevoza;

(c) identifikacijsko številko ladje IMO;

(d) vrsto in trajanje zavarovanja;

(e) ime in glavni kraj poslovanja zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo, in, če je primerno, kraj poslovanja, v katerem je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo, ter

(f) čas veljavnosti potrdila, ki ne sme biti daljši od časa veljavnosti zavarovanja ali drugega finančnega jamstva.

3. (a) Država pogodbenica lahko za izdajo potrdila pooblasti od nje priznano institucijo ali organizacijo. Ta institucija ali organizacija državo obvesti o izdaji vsakega potrdila. V vseh primerih država pogodbenica v celoti jamči za popolnost in točnost tako izdanega potrdila ter zagotovi vse potrebno za izpolnitev te obveznosti.

(b) Država pogodbenica generalnemu sekretarju sporoči:

(i) posebne obveznosti in pogoje pooblastila, ki ga je dodelila priznani instituciji ali organizaciji;

(ii) preklic takšnega pooblastila; in

(iii) datum začetka veljavnosti ali preklica pooblastila.

Dodeljeno pooblastilo začne učinkovati šele tri mesece od dne, ko je bil o tem obveščen generalni sekretar.

(c) Institucija ali organizacija, pooblaščenca za izdajo potrdil v skladu s tem odstavkom, je pooblaščenca najmanj za preklic teh potrdil, če pogoji, pod katerimi so bila izdana, niso več izpolnjeni. V vseh primerih institucija ali organizacija o preklicu obvesti državo, v imenu katere je bilo potrdilo izdano.

4. Potrdilo je sestavljeno v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države izdajateljice. Če uporabljeni jezik ni angleščina, francoščina ali španščina, besedilo vsebuje prevod v enega od teh jezikov; če tako določi zadevna država, se njen uradni jezik lahko izpusti.

5. Potrdilo se hrani na ladji, kopija pa se deponira pri organu, ki vodi ladijski register, ali, če ladja ni registrirana v državi pogodbenici, pri organu države, ki je potrdilo izdal ali potrdil.

6. Zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne izpolnjuje zahtev tega člena, če lahko preneha iz drugih razlogov, kot je potek veljavnosti zavarovanja ali finančnega jamstva, določenega v potrdilu, pred iztekom treh mesecev od dne vročitve obvestila o poteku organu iz odstavka 5, razen če je bilo potrdilo izročeno temu organu ali je bilo v navedenem obdobju izdano novo potrdilo. Podobno se navedene določbe uporabljajo za vsako spremembo, ki povzroči, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo ne izpolnjuje več zahtev tega člena.

7. Država ladijskega registra določi pogoje za izdajo in veljavnost potrdila ob upoštevanju določb tega člena.

8. Konvencija državi pogodbenici v ničemer ne preprečuje, da bi se opirala na informacije, ki jih pridobi od drugih držav, Organizacije ali drugih mednarodnih organizacij glede finančnega stanja ponudnikov zavarovanj ali drugih finančnih jamstev za namene te konvencije. V teh primerih država pogodbenica, ki se opira na zadevne informacije, ni razbremenjena odgovornosti, ki jo ima kot država izdajateljica potrdila.

9. Potrdila, ki jih izda ali potrdi organ države pogodbenice, sprejmejo druge države pogodbenice za namene te konvencije in jih obravnavajo enakovredno s potrdili, ki so

jih izdale ali potrdile same, četudi so bila izdana ali potrjena za ladjo, ki ni registrirana v državi pogodbenici. Država pogodbenica lahko kadar koli zahteva posvetovanje z državo, ki je potrdilo izdala ali potrdila, če sumi, da je zavarovalnica ali porok, naveden v potrdilu, finančno nesposoben izpolniti svoje obveznosti v skladu s to konvencijo.

10. Vsak odškodninski zahtevek, ki ga krije zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v skladu s tem členom, je mogoče vložiti neposredno zoper zavarovalnico ali drugo osebo, ki zagotavlja finančno jamstvo. V takšnem primeru se znesek, določen v odstavku 1, nanaša na omejitev odgovornosti zavarovalnice ali druge osebe, ki zagotavlja finančno jamstvo, četudi prevoznik ali dejanski prevoznik ni upravičen do omejitve odgovornosti. Toženec lahko še naprej uveljavlja ugovore (razen stečaja ali prisilne poravnave), ki bi jih bil v skladu s to konvencijo upravičen uveljavljati prevoznik iz odstavka 1. Toženec lahko poleg tega uveljavlja ugovor, da je škoda posledica naklepa zavarovanca, vendar toženec ne more uveljavljati drugih ugovorov, do katerih bi bil upravičen v postopku zavarovanca zoper toženca. Toženec ima v vsakem primeru pravico zahtevati, da se prevoznik in dejanski prevoznik vključita v postopek.

11. Vsi zneski, ki jih zagotovi zavarovalnica ali ki se zagotovijo iz drugega finančnega jamstva v skladu z odstavkom 1, so na voljo izključno za poplačilo zahtevkov v skladu s Konvencijo, vsa izplačila takšnih zneskov pa bodo odgovornost, ki izhaja iz Konvencije, razbremenila do višine plačanega zneska.

12. Država pogodbenica ladji pod njeno zastavo, za katero se uporablja ta člen, dovoli plovbo le, če je bilo potrdilo izdano v skladu z odstavkom 2 ali 15.

13. Ob upoštevanju določb tega člena vsaka država pogodbenica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo zagotovi, da zavarovanje ali drugo finančno jamstvo v obsegu iz odstavka 1 velja za vsako ladjo, registrirano za prevoz več kot dvanajstih potnikov, ne glede na to, kje je registrirana, za vplutje v pristanišče na njenem ozemlju ali izplutje iz njega, v kolikor se uporablja ta konvencija.

14. Ne glede na določbe odstavka 5 lahko država pogodbenica obvesti generalnega sekretarja, da za namene odstavka 13 ladjam ob vplutju v pristanišča na njenem ozemlju ali izplutju iz njih ni treba imeti ali predložiti potrdila, zahtevanega v odstavku 2, če je država pogodbenica, ki je potrdilo izdala, generalnega sekretarja obvestila, da vodi evidenco v elektronski obliki, ki je dostopna vsem državam pogodbenicam in potrjuje obstoj potrdila ter omogoča državam pogodbenicam, da izpolnijo svoje obveznosti v skladu z odstavkom 13.

15. Če zavarovanje ali drugo finančno jamstvo za ladjo v lasti države pogodbenice ni urejeno, se ustrezne določbe tega člena za takšno ladjo ne uporabljajo, ladja pa mora imeti potrdilo, ki ga izda ustrezeni organ države ladijskega registra, ki navaja, da je ladja v lasti te države in da je odgovornost zavarovana ustrezno znesku, določenemu v skladu z odstavkom 1. Oblika takšnega potrdila mora čim bolj ustrezati vzorcu, predpisanemu v odstavku 2.“

Člen 6

Člen 7 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Omejitev odgovornosti za smrt ali poškodbo

1. Odgovornost prevoznika za smrt ali telesno poškodbo potnika v skladu s členom 3 v nobenem primeru ne presega 400 000 obračunskih enot na potnika v posameznem primeru. Če je v skladu z veljavno zakonodajo sodišča, pred katerim teče postopek, dodeljena odškodnina v obliki večkratnih periodičnih izplačil, skupna vrednost plačil ne preseže navedene omejitve.

2. Država pogodbenica lahko s posebnimi določbami nacionalne zakonodaje uredi omejitev odgovornosti, določeno v odstavku 1, pod pogojem, da nacionalna omejitev odgovornosti, če ta sploh obstaja, ni nižja od tiste, predpisane v odstavku 1. Država pogodbenica, ki izkoristi možnost iz tega odstavka, obvesti generalnega sekretarja o višini sprejete omejitve odgovornosti oziroma o tem, da ta ne obstaja.“

Člen 7

Člen 8 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Omejitev odgovornosti za izgubo ali poškodovanje prtljage in vozil

1. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje kabinske prtljage v nobenem primeru ne presega 2 250 obračunskih enot na potnika na prevoz.

2. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje vozil, vključno z vso prtljago v ali na vozilu, v nobenem primeru ne presega 12 700 obračunskih enot na vozilo na prevoz.

3. Odgovornost prevoznika za izgubo ali poškodovanje prtljage, razen prtljage iz odstavkov 1 in 2, v nobenem primeru ne presega 3 375 obračunskih enot na potnika na prevoz.

4. Prevoznik in potnik se lahko dogovorita, da prevoznik odgovarja s franšizo, ki ni višja od 330 obračunskih enot v

primeru poškodovanja vozila in ni višja od 149 obračunskih enot na potnika v primeru izgube ali poškodovanja ostale prtljage; ta znesek se odšteje od izgube ali škode.“

Člen 8

Člen 9 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Obračunska enota in pretvorba

1. Obračunska enota v tej konvenciji je posebna pravica črpanja, kot jo je opredelil Mednarodni denarni sklad. Zneski, navedeni v členih 3(1), 4a(1), 7(1) in 8 se pretvorijo v nacionalno valuto države sodišča, pred katerim poteka postopek, na osnovi vrednosti te valute v razmerju do posebne pravice črpanja na dan izdaje sodne odločbe ali na dan, o katerem se dogovorita stranki. Glede na posebno pravico črpanja se vrednost nacionalne valute države pogodbenice, ki je članica Mednarodnega denarnega sklada, izračuna po cenitveni metodi, ki jo na zadnji dan uporablja Mednarodni denarni sklad za svoje operacije in transakcije. Glede na posebno pravico črpanja se vrednost nacionalne valute države pogodbenice, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada, izračuna na način, ki ga določi ta država pogodbenica.

2. Kljub temu pa lahko država pogodbenica, ki ni članica Mednarodnega denarnega sklada in katere zakonodaja ne omogoča uporabe določb odstavka 1, ob ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k tej konvenciji ali kadar koli pozneje izjavi, da je obračunska enota iz odstavka 1 enaka znesku 15 zlatih frankov. Zlati frank iz tega odstavka je enak petinšestdesetim in pol miligramom zlata čistosti devetsto tisočin. Pretvorba zlatega franka v nacionalno valuto se opravi v skladu z zakonodajo zadevne države.

3. Izračun iz zadnjega stavka odstavka 1 in pretvorba iz odstavka 2 se opravita tako, da je, kolikor je to mogoče, vrednost za znesek iz členov 3(1), 4a(1), 7(1) in 8, izražena v nacionalni valuti države pogodbenice, enaka dejanski vrednosti, pridobljeni z uporabo prvih treh stavkov odstavka 1. Države obvestijo generalnega sekretarja o načinu izračuna po odstavku 1 oziroma o rezultatu pretvorbe iz odstavka 2, ko deponirajo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu k tej konvenciji in kadar pride do spremembe v načinu izračuna oziroma v rezultatu pretvorbe.“

Člen 9

V členu 16 Konvencije se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Zakonodaja sodišča, pred katerim teče postopek, ureja podlago za začasno odložitvev in prekinitvev teka zastaralnih rokov, vendar tožba na podlagi te konvencije v nobenem primeru ne more biti vložena po izteku katerega koli izmed naslednjih rokov:

- (a) pet let od dne izkrcanja potnika ali od dne, ko bi do izkrcanja moralo priti, kar koli se zgodi pozneje, ali, če to nastopi prej,
- (b) tri leta od dne, ko je tožnik izvedel ali bi moral izvedeti za telesno poškodbo, izgubo ali škodo, nastalo zaradi nesreče.“

Člen 10

[ni ponovno natisnjen]

Člen 11

[ni ponovno natisnjen]

Člen 12

Člen 18 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Ničnost pogodbenih določil

Pogodbeni določila, dogovorjena pred nastankom nesreče, ki je povzročila smrt ali telesno poškodbo potnika ali izgubo ali poškodovanje prtljage, katerih namen je katero koli osebo, ki je odškodninsko odgovorna po tej konvenciji, razbremeniti odgovornosti do potnika ali predpisati nižjo omejitev odgovornosti, kot je določena s to konvencijo, razen v primerih iz člena 8(4), in določila, katerih namen je prevaliti dokazno breme s prevoznika ali dejanskega prevoznika ali katerih posledica je omejitev možnosti, navedenih v členu 17 (1) in (2), so nična, vendar pa ničnost takih pogodbenih določil ne pomeni ničnosti celotne prevozne pogodbe, za katero še naprej veljajo določbe te konvencije.“

Člen 13

Člen 20 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

„Člen 20

Jedrska škoda

Ta konvencija ne določa odgovornosti za škodo, nastalo zaradi jedrske nesreče:

- (a) če je upravljavec jedrskega objekta odgovoren za škodo v skladu bodisi s Pariško konvencijo z dne 29. julija 1960 o odgovornosti tretjih oseb na področju jedrske energije, kot je bila spremenjena z Dodatnim protokolom z dne 28. januarja 1964, bodisi z Dunajsko konvencijo z dne 21. maja 1963 o civilni odgovornosti za jedrsko škodo ali katero koli njuno veljavno spremembo ali protokolom, ali
- (b) če je upravljavec jedrskega objekta za takšno škodo odgovoren po nacionalni zakonodaji, ki ureja takšno odgovor-

nost, in če je ta zakonodaja v vseh pogledih enako naklonjena prizadetim osebam kot Pariška ali Dunajska konvencija ali katera koli njuna veljavna sprememba ali protokol.“

Člen 14

Vzorec potrdila

1. Vzorec potrdila iz priloge k temu protokolu se vključi v Konvencijo kot njena priloga.

2. V Konvenciji se doda člen 1a:

„Člen 1a

Priloga

Priloga k tej konvenciji je njen sestavni del.“

Člen 15

Razlaga in uporaba

1. Konvencija in ta protokol se med pogodbenicami tega protokola bereta in razlagata kot ena listina.

2. Konvencija, kakor je bila spremenjena s tem protokolom, se uporablja samo za zahtevke, ki so posledica nesreč, ki se zgodijo po začetku veljavnosti tega protokola v vsaki državi pogodbenici.

3. Členi 1 do 22 Konvencije, kakor je bila spremenjena s tem protokolom, skupaj s členi 17 do 25 tega protokola in njegovo prilogo predstavljajo Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 2002.

Člen 16

V Konvenciji se doda člen 22a:

„Člen 22a

Končne določbe Konvencije

Končne določbe te konvencije so členi 17 do 25 Protokola iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974. Sklicevanje na države pogodbenice v tej konvenciji se šteje kot sklicevanje na države pogodbenice tega protokola.“

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Podpis, ratifikacija, sprejetje, odobritev in pristop

1. Ta protokol je na voljo za podpis na sedežu Organizacije od 1. maja 2003 do 30. aprila 2004, po tem datumu pa ostane odprt za pristop.

2. Države lahko izrazijo svoje soglasje, da jih ta protokol zavezuje:

- (a) s podpisom brez pridržka do ratifikacije, sprejetja ali odobritve; ali
- (b) s podpisom s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali odobritve, ki mu sledijo ratifikacija, sprejetje ali odobritev; ali
- (c) s pristopom.

3. Ratifikacija, sprejem, odobritev ali pristop se opravi z deponiranjem listine pri generalnem sekretarju.

4. Vsaka listina o ratifikaciji, sprejemu, odobritvi ali pristopu, deponirana po začetku veljavnosti sprememb tega protokola za vse obstoječe države pogodbenice ali po izvršitvi vseh ukrepov, potrebnih za začetek veljavnosti sprememb za te države pogodbenice, se uporablja za ta protokol, kakor je bil spremenjen..

5. Država ne izrazi svojega soglasja o zavezanosti k temu protokolu, razen če se, kot pogodbenica, odpove:

- (a) Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, sprejeti v Atenah dne 13. decembra 1974;
- (b) Protokolu k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, sprejetem v Londonu dne 19. novembra 1976; in
- (c) Protokolu iz leta 1990 o spremembi Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju, sprejetem v Londonu dne 29. marca 1990,

z začetkom veljavnosti od datuma, ko ta protokol stopi v veljavo za to državo v skladu s členom 20.

Člen 18

Države z več pravnimi sistemi

1. Če ima država dve ali več ozemeljskih enot, v katerih se glede zadev, obravnavanih v tem protokolu, uporabljajo različni pravni sistemi, lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejemu, odobritvi ali pristopu izjavi, da se ta protokol uporablja na vseh ozemeljskih enotah ali le na omejenem številu ozemeljskih enot in lahko kadar koli spremeni svojo izjavo s predložitvijo nove izjave.

2. Takšno izjavo je treba posredovati generalnemu sekretarju in v njej izrecno navesti ozemeljske enote, za katere ta protokol velja.

3. V zvezi z državo pogodbenico, ki je podala tako izjavo:

- (a) se sklicevanje na državo ladijskega registra in sklicevanje na državo, ki je izdala ali potrdila potrdilo o obveznem zavarovanju, šteje kot sklicevanje na ozemeljsko enoto, v kateri je ladja registrirana in ki izdaja ali potrjuje potrdila;
- (b) se sklicevanje na zahteve nacionalne zakonodaje, nacionalnih omejitev odgovornosti in nacionalne valute, šteje za sklicevanje na zahteve zakonodaje, omejitev odgovornosti in valuto zadevne ozemeljske enote; in
- (c) se sklicevanje na sodišča in sodbe, ki jih morajo države pogodbenice priznati, šteje kot sklicevanje na sodišča in sodbe zadevne ozemeljske enote.

Člen 19

Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje

1. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je sestavljena iz suverenih držav, ki so pristojnost glede določenih zadev, urejenih s tem protokolom, prenesle nanjo, lahko podpiše, ratificira, sprejme in odobri ta protokol ali k njemu pristopi. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je pogodbenica tega protokola, ima pravice in obveznosti države pogodbenice, v obsegu, v katerem ima organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje pristojnost v zadevah, ki jih ureja ta protokol.

2. Če organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje uveljavlja svojo volilno pravico v zadevah, za katere je pristojna, ji pripada število glasov, ki je enako številu držav članic pogodbenic tega protokola, ki so nanjo prenesle pristojnost glede obravnavanih zadev. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje ne uveljavlja svoje volilne pravice, če jo uveljavljajo njene države članice, in obratno.

3. Če je število držav pogodbenic v tem protokolu pomembno, med drugim pri členih 20 in 23, se organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje poleg držav pogodbenic, ki so njene članice, ne šteje kot država pogodbenica.

4. Ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje generalnemu sekretarju poda izjavo, ki navaja zadeve, ki jih ureja ta protokol in glede katerih so države članice, podpisnice ali pogodbenice tega protokola, pristojnost prenesle na organizacijo, in morebitne omejitve obsega pristojnosti. Organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje generalnega sekretarja nemudoma obvesti o vseh spremembah glede delitve pristojnosti, vključno z novimi prenosi pristojnosti, določenimi v izjavi iz tega odstavka. Takšne izjave so na voljo pri generalnem sekretarju v skladu s členom 24 tega protokola.

5. Za države pogodbenice, članice organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki je pogodbenica tega protokola, se šteje, da so pristojne odločati v vseh zadevah protokola, glede katerih pristojnost organizacije ni bila izrecno izražena ali določena z odstavkom 4.

Člen 20

Začetek veljavnosti

1. Protokol začne veljati dvanajst mesecev po datumu, ko ga je brez zadržka do ratifikacije, sprejetja ali odobritve podpisalo 10 držav ali so te pri generalnem sekretarju deponirale listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

2. Za vsako državo, ki ratificira, sprejme in odobri ta protokol ali k njemu pristopi po izpolnitvi pogojev iz odstavka 1, začne ta protokol veljati tri mesece po datumu, ko ta država deponira ustrezno listino, vendar ne pred začetkom veljavnosti tega protokola v skladu z odstavkom 1.

Člen 21

Odpoved

1. Vsaka država pogodbenica se lahko temu protokolu odpove kadar koli po začetku njegove veljavnosti za zadevno državo.

2. Odpoved se opravi z deponiranjem listine o odpovedi pri generalnem sekretarju.

3. Odpoved začne veljati dvanajst mesecev po deponiranju listine o odpovedi pri generalnem sekretarju ali po izteku obdobja, ki je lahko daljše in je določeno v tej listini.

4. Med državami pogodbenicami tega protokola se odpoved Konvenciji katere koli pogodbenice v skladu s členom 25 Konvencije ne tolmači kot odpoved Konvenciji, kot je bila spremenjena s tem protokolom.

Člen 22

Revizija in spremembe

1. Organizacija lahko za revizijo ali spreminjanje tega protokola skliče konferenco.

2. Organizacija skliče konferenco držav pogodbenic tega protokola za revizijo ali spreminjanje tega protokola na zahtevo vsaj tretjine držav pogodbenic.

Člen 23

Spremembe omejitev

1. Brez poseganja v določbe člena 22 se posebni postopek iz tega člena uporablja zgolj za spreminjanje omejitev, določenih v členih 3(1), 4a(1), 7(1) in členu 8 Konvencije, kakor je bila spremenjena s tem protokolom.

2. Na zahtevo vsaj polovice, v vsakem primeru pa najmanj šestih držav pogodbenic tega protokola, generalni sekretar vsak predlog za spremembo omejitev, vključno s franšizami, določenimi v členih 3(1), 4a(1), 7(1) in 8 s tem protokolom spremenjene Konvencije, razpošlje vsem članicam Organizacije in vsem državam pogodbenicam.

3. Vsaka predlagana in na zgornji način razposlana sprememba se predloži v preučitev pravnemu odboru Organizacije (v nadaljnjem besedilu: pravni odbor) vsaj šest mesecev po tem, ko je bila razposlana.

4. Vse države pogodbenice Konvencije, kot je bila spremenjena s tem protokolom, so upravičene sodelovati v postopku pravnega odbora za preučitev in sprejetje sprememb, četudi niso članice Organizacije.

5. Spremembe se sprejmejo z dvotretjinsko večino držav pogodbenic Konvencije, kot je bila spremenjena s tem protokolom, ki so navzoče in glasujejo v pravnem odboru, razširjenem skladno s odstavkom 4, pod pogojem, da je pri glasanju prisotna vsaj polovica držav pogodbenic Konvencije, kot je bila spremenjena s tem protokolom.

6. Pri obravnavi predloga o spremembi omejitev upošteva pravni odbor izkušnje, pridobljene ob nesrečah, in zlasti višino škode, ki je pri tem nastala, spremembe denarnih vrednosti ter učinek predlagane spremembe na stroške zavarovanja.

7. (a) Nobena sprememba omejitev po tem členu se ne sme obravnavati prej kot pet let od dne, ko je bil ta protokol dan na voljo za podpis, niti prej kot v petih letih od dne začetka veljavnosti predhodne spremembe po tem členu.

(b) Nobena omejitev se ne sme zvišati tako, da preseže znesek, ki ustreza omejitvi, predpisani s Konvencijo, kot je bila spremenjena s tem protokolom, povečani za šest odstotkov letno, ob uporabi obrestno obrestnega računa od dne, ko je bil ta protokol dan na voljo za podpis.

(c) Nobena omejitev se ne sme zvišati tako, da preseže znesek, ki ustreza omejitvi, predpisani s Konvencijo, kot je bila spremenjena s tem protokolom, pomnoženi s tri.

8. Organizacija uradno obvesti vse države pogodbenice o vsaki spremembi, sprejeti v skladu z odstavkom 5. Sprememba se šteje za sprejeto po izteku osemnajstmesečnega roka od dne uradnega obvestila, razen če je v navedenem roku vsaj četrtnina držav, ki so bile ob sprejetju spremembe države pogodbenice, generalnemu sekretarju sporočila, da spremembe ne sprejmejo. V tem primeru je sprememba zavrnjena in nima učinkov.

9. Sprememba, ki se šteje za sprejeto v skladu z odstavkom 8, začne veljati osemnajst mesecev po sprejetju.

10. Sprememba zavezuje vse države pogodbenice, razen če v skladu s členom 21(1) in (2) ne odpovejo tega protokola vsaj šest mesecev pred začetkom veljavnosti spremembe. Odpoved začne učinkovati z začetkom veljavnosti spremembe.

11. Kadar se sprememba sprejme, vendar se osemnajst-mesečni rok za njeno sprejetje še ni iztekkel, je država, ki postane država pogodbenica v tem obdobju, vezana s to spremembo, če ta začne veljati. Država, ki postane pogodbenica po tem obdobju, je vezana s spremembo, ki je bila sprejeta v skladu z odstavkom 8. V primerih iz tega odstavka je država vezana s spremembo, ko ta začne veljati ali, če se to zgodi pozneje, ko za zadevno državo začne veljati ta protokol.

Člen 24

Depozitar

1. Protokol in vse nadaljnje spremembe, sprejete v skladu s členom 23, se deponirajo pri generalnem sekretarju.

2. Generalni sekretar:

(a) vse države, ki so ta protokol podpisale ali k njemu pristopile, obvesti o:

(i) datumu vsakega novega podpisa ali deponiranja listine o ratifikaciji, sprejemu, odobritvi ali pristopu;

(ii) vsaki izjavi in sporočilu v skladu s členi 9(2) in (3), 18(1) in 19(4) Konvencije, kot je bila spremenjena s tem protokolom;

(iii) datumu začetka veljavnosti tega protokola;

(iv) vsakem predlogu sprememb omejitev, podanem v skladu s členom 23(2) tega protokola;

(v) spremembah, sprejetih v skladu s členom 23(5) tega protokola;

(vi) vseh spremembah, za katere se šteje, da so bile sprejete v skladu s členom 23(8) tega protokola, in datumu začetka veljavnosti teh sprememb v skladu z odstavkom 9 in 10 tega člena;

(vii) deponiranju vsake listine o odpovedi tega protokola, skupaj z datumom deponiranja in datumom njegovega začetka veljavnosti;

(viii) vsakem sporočilu, zahtevanem v skladu s katerim koli členom tega protokola;

(b) posreduje overjene kopije tega protokola vsem državam podpisnicah ali pristopnicam.

3. Ob začetkom veljavnosti tega protokola posreduje generalni sekretar v skladu s členom 102 Ustanovne listine Združenih narodov besedilo Sekretariatu Združenih narodov, da ga evidentira in objavi.

Člen 25

Jeziki

Protokol je napisan v enem izvirniku v arabščini, kitajščini, angleščini, francoščini, ruščini in španščini, pri čemer je vsako od besedil enako verodostojno.

V LONDONU, prvi dan v novembru, dva tisoč dva.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani predstavniki, ki so jih v ta namen pooblastile njihove vlade, podpisali ta protokol.

PRILOGA K ATENSKEMU PROTOKOLU

POTRDILO O ZAVAROVANJU ALI DRUGEM FINANČNEM JAMSTVU V ZVEZI Z ODGOVORNOSTJO ZA SMRT ALI TELESNO POŠKODBO POTNIKOV

Izdano v skladu z določbami člena 4a Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 2002

Ime ladje	Razpoznavna številčna ali črkovna oznaka	Identifikacijska številka ladje IMO	Pristanišče registracije	Ime in polni naslov glavnega kraja poslovanja prevoznika, ki dejansko opravlja prevoz

Potrujemo, da ima navedena ladja veljavno zavarovalno polico ali drugo finančno jamstvo, ki izpolnjuje zahteve člena 4a Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 2002.

Vrsta jamstva

Trajanje jamstva

Ime in naslov zavarovalnice(-ic) in/ali poroka(-ov)

Ime

Naslov

To potrdilo velja do

Izdala ali potrdila vlada

(polno ime države)

ALI

Kadar se država pogodbenica sklicuje na člen 4a(3), je treba uporabiti naslednje besedilo:

To potrdilo je na podlagi pooblastila vlade

..... (polno ime države) izdal(-a)

(ime institucije ali organizacije)

V/Na dne

(Kraj)

(Datum)

.....
(Podpis in naziv uradnika, ki je potrdilo izdal ali potrdil)**Opombe:**

1. Navedba države lahko vključuje tudi omembo pristojnega organa države, v kateri je izdano potrdilo.
2. Če celotni znesek jamstva izvira iz več kakor enega vira, je treba navesti zneske po posameznih virih.
3. Če je jamstvo dano v več oblikah, je treba te oblike naštet.
4. V rubriki „Trajanje jamstva“ mora biti določen datum, ko začne to jamstvo učinkovati.
5. V rubriki „Naslov zavarovalnice(-ic) in/ali poroka(-ov)“ mora biti naveden glavni kraj poslovanja zavarovalnice(-ic) in/ali poroka(-ov). Če je ustrezno, se navede kraj poslovanja, v katerem je bilo sklenjeno zavarovanje ali drugo jamstvo.

SKLEP SVETA

z dne 12. decembra 2011

o pristopu Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 v zvezi s členoma 10 in 11 Konvencije

(2012/23/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 81(1) ter točk (a) in (c) člena 81(2) v povezavi s točko (a) člena 218(6) in prvim pododstavkom člena 218(8) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Protokol iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 (v nadaljnjem besedilu: Atenski protokol) je bistvena izboljšava ureditve odgovornosti prevoznikov in nadomestil za potnike v pomorskem prometu.

(2) Atenski protokol spreminja Atensko konvencijo o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 ter v členu 15 določa, da se obe listini med podpisnicami Atenskega protokola bereta in tolmačita kot enotna listina.

(3) Člena 10 in 11 Atenskega protokola vplivata na Uredbo Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽¹⁾. Unija ima tako izključno pristojnost za področja iz členov 10 in 11 Atenskega protokola.

(4) Po pristopu Unije k Atenskemu protokolu bi morala imeti pravila o pristojnosti iz člena 10 Atenskega protokola prednost pred ustreznimi pravili Unije.

(5) Vendar pa pravila o priznavanju in izvrševanju sodnih odločb iz člena 11 Atenskega protokola ne bi smela imeti prednosti pred ustreznimi pravili Unije, kot so bila s Sporazumom med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽²⁾ razširjena na Dansko, ali pravili Luganske konvencije o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah z dne 16. septembra 1988⁽³⁾ ali Luganske konvencije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah z dne 30. oktobra 2007⁽⁴⁾, saj je učinek uporabe teh pravil zagotoviti, da so sodne odločbe priznane in izvršene vsaj v enakem obsegu kot v skladu s pravili Atenskega protokola.

(6) Atenski protokol lahko ratificirajo, sprejmejo,odobrijo ali k njemu pristopijo države ali organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ustanovljene na pobudo suverenih držav, ki so pristojnost za nekatere zadeve, ki jih ureja Atenski protokol, prenesle na te organizacije.

(7) Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje lahko v skladu s členom 17(2)(b) in členom 19 Atenskega protokola sklenejo Atenski protokol.

(8) Združeno kraljestvo in Irska, za katera se uporablja Protokol (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije bosta kot del Evropske unije zavezana k uporabi členov 10 in 11 Atenskega protokola.

(9) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo glede členov 10 in 11 Atenskega protokola ni zavezujoč in se v njej ne uporablja. K uporabi teh dveh členov je zavezana zgolj kot ločena pogodbenica.

⁽²⁾ UL L 299, 16.11.2005, str. 62.

⁽³⁾ UL L 319, 25.11.1988, str. 9.

⁽⁴⁾ UL L 339, 21.12.2007, str. 3.

⁽¹⁾ UL L 12, 16.1.2001, str. 1.

- (10) Večina pravil Atenskega protokola je bila vključena v pravo Unije z Uredbo (ES) št. 392/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč⁽¹⁾. Tako je Unija izvajala pristojnosti v zvezi z zadevami, ki jih ureja navedena uredba. Poseben sklep s temi določbami je v postopku sprejemanja, sprejet pa bo vzporedno s tem sklepom.
- (11) Države članice, ki bodo ratificirale Atenski protokol ali k njemu pristopile, bi morale, če je mogoče, to storiti sočasno. Države članice bi zato morale izmenjati podatke o stanju postopkov njihove ratifikacije ali pristopa, da bi pripravile, kolikor je to mogoče, sočasno deponiranje listin o ratifikaciji protokola ali pristopu k njemu. Države članice bi morale ob ratifikaciji Atenskega protokola ali pristopu k njemu podati pridržek iz smernic IMO –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Pristop Evropske unije k Protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974 (v nadaljnjem besedilu: Atenski protokol) se v zvezi s členoma 10 in 11 tega protokola odobri v imenu Evropske Unije.

Besedilo teh dveh členov je navedeno v Prilogi.

Člen 2

1. Predsednik Sveta je pooblaščen, da imenuje osebo(-e), pooblaščen(-e) za deponiranje listine o pristopu Unije k Atenskemu protokolu v zvezi s členoma 10 in 11 Atenskega protokola v skladu s členi 17(2)(c) in 17(3) ter členom 19 navedenega protokola.

2. Ob deponiranju listine o pristopu Unija predloži naslednjo izjavo o pristojnosti:

"Države članice Evropske unije z izjemo Kraljevine Danske v skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št.22) o stališču Danske, priloženega k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, so svoje pristojnosti v zvezi z zadevami, ki so urejene v členih 10 in 11 Atenskega protokola iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974, ki spadajo v področje

uporabe člena 81 Pogodbe o delovanju Evropske unije, prenesle na Unijo. Unija je to pristojnost uveljavila s sprejetjem Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah."

3. Unija ob deponiranju listine o pristopu poda naslednjo izjavo iz člena 17a(3) Atenske konvencije o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974, kot je bil spremenjen s členom 11 Atenskega protokola:

"1. Sodne odločbe o zadevah, zajetih v Atenskem protokolu iz leta 2002 k Atenski konvenciji o prevozu potnikov in njihove prtljage po morju iz leta 1974, ki jih izda sodišče Kraljevine Belgije, Republike Bolgarije, Češke republike, Zvezne republike Nemčije, Republike Estonije, Irske, Helenske republike, Kraljevine Španije, Francoske republike, Italijanske republike, Republike Ciper, Republike Latvije, Republike Litve, Velikega vojvodstva Luksemburg, Republike Madžarske, Malte, Kraljevine Nizozemske, Republike Avstrije, Republike Poljske, Portugalske republike, Romunije, Republike Slovenije, Slovaške republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske ali Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, se v državah članicah Evropske unije priznavajo in izvršujejo v skladu z ustreznimi pravili Evropske unije o zadevi.

2. Sodne odločbe o zadevah, zajetih v Atenskem protokolu, ki jih izda sodišče Kraljevine Danske, se v državah članicah Evropske unije priznavajo in izvršujejo v skladu s Sporazumom med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah.

3. Sodne odločbe o zadevah, zajetih v Atenskem protokolu, ki jih izda sodišče tretje države,

(a) ki jo zavezuje Luganska konvencija o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah z dne 30. oktobra 2007, se v državah članicah Evropske unije priznavajo in izvršujejo v skladu z navedeno konvencijo;

(b) ki jo zavezuje Luganska konvencija o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah z dne 16. septembra 1988, se v državah članicah Evropske unije priznavajo in izvršujejo v skladu z navedeno konvencijo."

⁽¹⁾ UL L 131, 28.5.2009, str. 24.

4. Oseba ali osebe, imenovane v skladu z odstavkom 1 tega člena, pridržek iz smernic IMO podajo ob deponiranju listine o pristopu Unije k Atenskemu protokolu v zvezi s členoma 10 in 11 Atenskega protokola.

Člen 3

Unija listino o pristopu k Atenskemu protokolu v zvezi s členoma 10 in 11 Atenskega protokola deponira do 31. decembra 2011.

Člen 4

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za deponiranje listin o ratifikaciji ali pristopu k Atenskemu protokolu v razumnem roku in, če je mogoče, do 31. decembra 2011.

V Bruslju, 12. decembra 2011

Za Svet
Predsednik
S. NOWAK

PRILOGA

PREVOD

**ČLENA 10 IN 11 PROTOKOLA IZ LETA 2002 K ATENSKI KONVENCIJI O PREVOZU POTNIKOV IN NJIHOVE
PRTLJAGE PO MORJU IZ LETA 1974***Člen 10*

Člen 17 Konvencije se nadomesti z naslednjim:

*„Člen 17***Pristojni sodni organ**

1. Tožbeni zahtevek v skladu s členoma 3 in 4 te konvencije se po izbiri tožnika vložijo pri enem izmed spodaj naštetih sodišč, pod pogojem, da se navedeno sodišče nahaja v državi pogodbenici Konvencije, v državah, v katerih ima sodno pristojnost več sodišč, pa zanj velja nacionalna zakonodaja vsake države pogodbenice v zvezi s krajevno pristojnostjo:

- (a) sodišče države stalnega prebivališča ali glavnega kraja poslovanja toženca ali
- (b) sodišče države odhoda ali prihoda v skladu s prevozno pogodbo ali
- (c) sodišče države začasnega ali stalnega bivališča tožnika, če ima toženec kraj poslovanja podjetja v tej državi in je zanj pristojna ta država, ali
- (d) sodišče države sklenitve prevozne pogodbe, če ima toženec kraj poslovanja podjetja v tej državi in je zanj pristojna ta država.

2. Tožbeni zahtevki v skladu s členom 4a te konvencije se po izbiri tožnika vložijo pri enem izmed sodišč, kjer je zahtevek skladno z odstavkom 1 mogoče vložiti zoper prevoznika ali prevoznika izvajalca.

3. Po nesreči, ki je povzročila škodo, se stranki lahko dogovorita, da se odškodninski zahtevek vložijo pri katerem koli sodišču ali arbitraži.“

Člen 11

V Konvenciji se doda naslednji člen 17a:

*„Člen 17a***Priznavanje in izvrševanje**

1. Vsaka sodba sodišča s pristojnostjo v skladu s členom 17, ki je izvršljiva v matični državi in proti njej ni več rednih pravnih sredstev, se priznava v vseh državah pogodbenicah, razen:

- (a) če je bila pridobljena s prevaro; ali
- (b) če toženec ni bil obveščen v razumnem času in ni imel prave možnosti, da predstavi zadevo.

2. Sodba, priznana v skladu z odstavkom 1, je izvršljiva v vsaki državi pogodbenici takoj, ko so izpolnjene vse formalnosti, ki se zahtevajo v tej državi. Formalnosti ne smejo preprečiti ponovne obravnave argumentov primera.

3. Država pogodbenica tega protokola lahko za priznanje in izvršitev sodnih odločb uporabi druga pravila, če s tem zagotovi, da so odločbe priznane in izvršene vsaj v enakem obsegu, kot je določeno v odstavkih 1 in 2.“

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 13/2012

z dne 6. januarja 2012

o spremembi Uredbe (ES) št. 1292/2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz folije iz polietilen tereftalata (PET) s poreklom iz Indije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

18 % ob upoštevanju ugotovitev pregleda zaradi izteka ukrepa dokončnih izravnalnih dajatev, ki so podrobno opisane v Uredbi Sveta (ES) št. 367/2006 ⁽⁶⁾.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), ter zlasti člena 9(4) ter členov 11(3), (5) in (6) Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je po posvetovanju s svetovnim odborom predložila Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija),

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK

1. Prejšnje preiskave in veljavni protidampinški ukrepi

- (1) Svet je avgusta 2001 z Uredbo (ES) št. 1676/2001 ⁽²⁾ uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz folije iz polietilen tereftalata (PET) s poreklom med drugim iz Indije. Ti ukrepi so bili v obliki protidampinške dajatve *ad valorem* v višini od 0 % do 62,6 % uvedeni na uvoz posamično navedenih proizvajalcev izvoznikov, na uvoz vseh drugih družb pa je bila uvedena stopnja preostale dajatve v višini 53,3 %.
- (2) Komisija je avgusta 2001 z Odločbo 2001/645/ES ⁽³⁾ sprejela cenovne zaveze, ki jih je ponudilo pet indijskih proizvajalcev. Sprejetje zavez je bilo pozneje umaknjeno ⁽⁴⁾ marca 2006.
- (3) Svet je marca 2006 z Uredbo (ES) št. 366/2006 ⁽⁵⁾ spremenil ukrepe, uvedene z Uredbo (ES) št. 1676/2001. Uvedena protidampinška dajatev je znašala med 0 % in

- (4) Svet je septembra 2006 na zahtevo novega proizvajalca izvoznika z Uredbo (ES) št. 1424/2006 ⁽⁷⁾ spremenil Uredbo (ES) št. 1676/2001 v zvezi z enim indijskim izvoznikom. Spremenjena uredba je določila stopnjo dampinga za sodelujoče družbe, ki niso bile vključene v vzorec, v višini 15,5 % in stopnjo protidampinške dajatve za zadevno družbo v višini 3,5 % ob upoštevanju stopnje izvozne subvencije za to družbo, kot je bila ugotovljena v protisubvencijski preiskavi, na podlagi katere je bila sprejeta Uredba (ES) št. 367/2006. Ker za družbo ni veljala individualna izravnalna dajatev, se je uporabila stopnja, določena za vse druge družbe.

- (5) Svet je novembra 2007 z Uredbo (ES) št. 1292/2007 ⁽⁸⁾ uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz folije iz PET s poreklom iz Indije po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe. Z isto uredbo se je v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe zaključil delni vmesni pregled, po obsegu omejen na preučitev dampinga za enega indijskega proizvajalca izvoznika.

- (6) Uredba (ES) št. 1292/2007 je tudi ohranila razširitev ukrepov na Brazilijo in Izrael, pri čemer so bile nekatere družbe izvzete. Uredba (ES) št. 1292/2007 je bila v zvezi s tem nazadnje spremenjena z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 806/2010 ⁽⁹⁾.

- (7) Svet je januarja 2009 po delnem vmesnem pregledu glede subvencioniranja petih indijskih proizvajalcev folije iz PET, ki ga je Komisija začela na lastno pobudo, z Uredbo (ES) št. 15/2009 ⁽¹⁰⁾ spremenil dokončno protidampinško dajatev, uvedeno za te družbe z Uredbo (ES) št. 1292/2007, in dokončne izravnalne dajatve, uvedene za te družbe z Uredbo (ES) št. 367/2006.

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

⁽²⁾ UL L 227, 23.8.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL L 227, 23.8.2001, str. 56.

⁽⁴⁾ UL L 68, 8.3.2006, str. 37.

⁽⁵⁾ UL L 68, 8.3.2006, str. 6.

⁽⁶⁾ UL L 68, 8.3.2006, str. 15.

⁽⁷⁾ UL L 270, 29.9.2006, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 288, 6.11.2007, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 242, 15.9.2010, str. 6.

⁽¹⁰⁾ UL L 6, 10.1.2009, str. 1.

- (8) Svet je maja 2011 z Izvedbeno uredbo (EU) št. 469/2011 ⁽¹⁾ spremenil Uredbo (ES) št. 1292/2007 in prilagodil stopnje protidampinških dajatev ob upoštevanju izteka veljavnosti 9. marca 2011 ⁽²⁾ za izravnalne dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 367/2006.
- (9) Za vložnika – Ester Industries Limited – v tem vmesnem pregledu trenutno velja dokončna protidampinška dajatev v višini 29,3 %.

2. Zahtevek za delni vmesni pregled

- (10) Komisija je julija 2010 prejela zahtevek za delni vmesni pregled v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe. Zahtevek, po obsegu omejen na preučitev dumpinga, je vložila družba Ester Industries Limited, indijski proizvajalec izvoznik (v nadaljnjem besedilu: „Ester“ ali „vložnik“). Vložnik je v svojem zahtevku trdil, da so se okoliščine, na podlagi katerih so bili uvedeni ukrepi, spremenile in da so spremembe trajne. Vložnik je predložil dokaze *prima facie*, da za izravnavo škodljivega dumpinga nadaljevanje ukrepov na sedanji ravni ni več potrebno.

3. Začetek pregleda

- (11) Po posvetovanju s svetovalnim odborom je Komisija ugotovila, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek delnega vmesnega pregleda, zato je z obvestilom, objavljenim v Uradnem listu Evropske unije ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: Obvestilo o začetku), 29. oktobra 2010 začela delni vmesni pregled v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe, po obsegu omejen na preučitev dumpinga v zvezi z vložnikom.
- (12) V obvestilu o začetku je omenjeno, da bo delni vmesni pregled na podlagi ugotovitev pregleda pokazal tudi potrebo po spremembi stopnje dajatev, ki velja za uvoz zadevnega izdelka od proizvajalcev izvoznikov iz zadevne države, ki niso posamično navedeni v členu 2(2) Uredbe (ES) št. 1292/2007, tj. stopnje protidampinške dajatev, ki velja za „vse druge družbe“ v Indiji.

4. Preiskava

- (13) Preiskava stopnje dumpinga je zajela obdobje od 1. oktobra 2009 do 30. septembra 2010 („obdobje preiskave v zvezi s pregledom“ ali „OPP“).
- (14) Komisija je vložnika, organe države izvoznice in industrijo Unije uradno obvestila o začetku preiskave v zvezi z delnim vmesnim pregledom. Zainteresirane strani so imele možnost pisno izraziti svoja stališča in zaprositi za zaslišanje.

- (15) Komisija je vložniku poslala vprašalnik, da bi pridobila informacije, ki so potrebne za njeno preiskavo, ta pa ga je izpolnjenega vrnil v predpisanem roku.
- (16) Komisija je zbrala in preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za določitev dumpinga. V prostorih vložnika je bil izveden preveritveni obisk.

B. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

1. Zadevni izdelek

- (17) Izdelek v tem pregledu je isti izdelek, kot ga opredeljuje Uredba (ES) št. 1292/2007, kot je bila nazadnje spremenjena in ki uvaja veljavne ukrepe, in sicer folija iz polietilen tereftalata (PET) s poreklom iz Indije, trenutno uvrščena pod oznaki KN ex 3920 62 19 in ex 3920 62 90.

2. Podobni izdelek

- (18) Ta preiskava je podobno kot prejšnje pokazala, da imajo folija iz PET, proizvedena v Indiji in izvožena v Unijo, folija iz PET, proizvedena in prodana na domačem indijskem trgu, ter folija iz PET, ki jo proizvajajo proizvajalci Unije in prodajajo v EU, iste osnovne fizikalne in kemične lastnosti ter iste osnovne uporabe.
- (19) Zato se ti izdelki v smislu člena 1(4) osnovne uredbe štejejo za podobne izdelke.

C. DAMPING

(a) Normalna vrednost

- (20) V skladu s členom 2(2) osnovne uredbe je Komisija najprej preučila, ali je bila vložnikova domača prodaja podobnega izdelka neodvisnim strankam reprezentativna, tj. ali je bil celoten obseg takšne prodaje vsaj enak 5 % celotnega obsega ustreznega izvoza v Unijo.
- (21) Nato je opredelila tiste vrste podobnega izdelka, ki jih je družba prodala na domačem trgu in so bile identične ali neposredno primerljive z vrstami, izvoženimi v Unijo.
- (22) Nato je bilo preučeno še, ali je bila vložnikova domača prodaja za posamezno vrsto izdelka reprezentativna, tj. ali je bila domača prodaja posamezne vrste izdelka vsaj enaka 5 % obsega prodaje iste vrste izdelka v Unijo. Nato se je za vrste izdelkov, ki so se prodajale v reprezentativnih količinah, ugotavljalo, ali je bila taka prodaja opravljena po običajnem poteku trgovine v skladu s členom 2(4) osnovne uredbe.
- (23) Preiskava o tem, ali se lahko za domačo prodajo posamezne vrste izdelka, prodanega na domačem trgu v reprezentativnih količinah, upošteva, kot da je bila opravljena po običajnem poteku trgovine, je bila opravljena z določitvijo deleža dobičkonosne prodaje neodvisnim

⁽¹⁾ UL L 129, 17.5.2011, str. 1.

⁽²⁾ Obvestilo o izteku (UL C 68, 3.3.2011, str. 6).

⁽³⁾ UL C 294, 29.10.2010, str. 10.

strankam za zadevno vrsto. Kadar je bila domača prodaja posamezne vrste izdelka opravljena v zadostnih količinah in po običajnem poteku trgovine, je normalna vrednost vedno temeljila na dejanski domači ceni, izračunani kot tehtano povprečje celotne domače prodaje zadevne vrste v OPP.

- (24) Za preostale vrste izdelkov, katerih domača prodaja ni bila reprezentativna ali se niso prodajali po običajnem poteku trgovine, je bila normalna vrednost konstruirana v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe. Normalna vrednost je bila konstruirana tako, da so se proizvodnim stroškom izvoženih vrst po potrebi dodali ustrezen odstotni delež za prodajo, splošni in upravni izdatki ter primerna stopnja dobička na podlagi dejanskih podatkov o proizvodnji in prodaji, ki jih je preiskovani proizvajalec izvoznik v skladu s prvim stavkom člena 2(6) osnovne uredbe uporabljal pri običajnem poteku trgovine s podobnim izdelkom.

(b) Izvozna cena

- (25) V prejšnjem vmesnem pregledu, na podlagi katerega je bila sprejeta Uredba (ES) 366/2006, je bilo določeno, da so cenovne zaveze vplivale na pretekle izvozne cene tako, da so slednje postale nezanesljiva podlaga za določitev prihodnjega gibanja izvoza. Glede na to, da je družba Ester prodajala zadevni izdelek na svetovnem trgu v znatnih količinah, je bilo v navedenem vmesnem pregledu sklenjeno, da se izvozna cena določi na podlagi cen, ki so se dejansko plačevale ali se plačujejo tretjim državam.
- (26) Opozoriti je treba, da je bilo sprejetje cenovnih zavez umaknjeno marca 2006, tj. več kot tri leta pred sedanjim OPP. Na izvozne cene družbe Ester v Unijo v sedanjem OPP torej niso vplivale nobene cenovne zaveze. Zato se lahko sklene, da se obravnavajo kot zanesljive za določitev prihodnjega gibanja izvoza.
- (27) Ker so bili vložnikovi izdelki v Unijo izvoženi neposredno neodvisnim kupcem, so bile izvozne cene določene na podlagi cen, ki so se dejansko plačevale ali se plačujejo za zadevni izdelek v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe.

(c) Primerjava

- (28) Primerjava tehtane povprečne normalne vrednosti s tehtano povprečno izvozno ceno je bila izvedena na podlagi franko tovarna in na enaki ravni trgovanja. Za zagotovitev poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so se v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe upoštevale razlike v dejavnikih, ki so vplivale na cene in primerljivost cen. V ta namen so bile narejene ustrezne prilagoditve, kjer je bilo to

potrebno in upravičeno, za razlike pri stroških prevoza, zavarovanja, manipuliranja, natovarjanja in drugih dodatnih stroških, stroških provizij, finančnih stroških ter stroških pakiranja, ki jih je plačal vložnik.

- (29) Vložnik je trdil, da v primerjavi s prejšnjim vmesnim pregledom ponuja strankam večjo izbiro kemičnih premazov in ta vidik je treba upoštevati pri uvrstitvi zadevnega izdelka v različne vrste izdelkov. Vendar pa družba ni dokazala, da so različne vrste kemičnih premazov vplivale na primerljivost cen in zlasti, da so stranke neprestano plačevale različne cene na domačem trgu in na izvoznem trgu EU glede na vrsto kemičnega premaza. Zato je uvrstitev izdelkov iz prejšnjih preiskav treba ohraniti in trditev se mora zavrniti.

- (30) Vložnik je zahteval tudi prilagoditev izvozne cene, kar ustreza višini ugodnosti, ki so bile dodeljene za izvoz v okviru sheme „Duty Entitlement Passbook“ (DEPB) na podlagi poizvoza. V tem smislu je bilo ugotovljeno, da se lahko v okviru te sheme posojila, prejeta ob izvozu zadevnega izdelka, uporabijo za nadomestilo carine na uvoz kakršnega koli blaga, ali za prosto prodajo drugim družbam. Poleg tega ni omejitve, da se mora uvoženo blago uporabljati samo pri proizvodnji izvoznega zadevnega izdelka. Družba Ester ni dokazala, da je ugodnost v okviru sheme DEPB vplivala na primerljivost cen in zlasti, da so stranke na domačem trgu neprestano plačevale različne cene zaradi ugodnosti sheme DEBP. Zato je bila trditev zavrnjena.

- (31) Vložnik je zahteval tudi prilagoditev izvozne cene na podlagi ugodnosti, ki so bile dodeljene v okviru shem „Export Promotion Capital Goods“ (EPCG) in „Export Credits“. V zvezi s tem je treba poudariti, da kot pri drugih shemah, omenjenih zgoraj, ni omejitev, da se mora uvoženo blago v okviru sheme EPCG uporabljati samo pri proizvodnji izvoznega zadevnega izdelka. Poleg tega vložnik ni predložil nobenih dokazov o izrecni povezavi med oblikovanjem cen izvoženega blaga in ugodnostmi, prejetimi v okviru shem EPCG in „Export Credits“. Prav tako pa družba Ester ni dokazala, da je ugodnost v okviru teh dveh shem vplivala na primerljivost cen in zlasti, da so stranke na domačem trgu neprestano plačevale različne cene zaradi ugodnosti v okviru shem EPCG in „Export Credits“. Zato se ta trditev zavrne.

(d) Stopnja dampinga

- (32) V skladu s členom 2(11) osnovne uredbe je bila tehtana povprečna normalna vrednost glede na vrsto primerjana s tehtano povprečno izvozno ceno ustrezne vrste zadevnega izdelka. Na podlagi pripomb na razkritje, kot je navedeno v uvodnih izjavah 44 in 45 spodaj, je stopnja dampinga, izražena kot odstotek cene CIF meja Unije, brez plačane dajatve, 8,3 %.

D. TRAJNA NARAVA SPREMENJENIH OKOLIŠČIN

- (33) V skladu s členom 11(3) osnovne uredbe se je preučilo tudi, ali se spremenjene okoliščine lahko razumno štejejo za trajne.
- (34) V tem pogledu je preiskava pokazala, da je družba Ester sprejela številne ukrepe za zmanjšanje stroškov in izboljšanje učinkovitosti. Predvsem se je družba modernizirala in postavila novo proizvodno linijo. Poleg tega so se kot posledica velikega povečanja proizvodnje znatno znižali skupni stroški. Družba je začela tudi učinkoviteje izrabljati surovine (iz bližje lokacije) in tako občutno zmanjšala prevozne stroške. To znižanje stroškov neposredno vpliva na stopnjo dampinga. Ta sprememba okoliščin se zato lahko šteje kot trajna.
- (35) V zvezi z izvozno ceno je preiskava pri družbi Ester pokazala določeno stabilnost cenovne politike v daljšem časovnem obdobju, med letoma 2006 (leto, ko je bila zaveza razveljavljena) in 2010 (skoraj konec OPP). Glede na spremembo v metodologiji za določanje izvozne cene v Unijo za družbo Ester, kot je opisana v uvodnih izjavah 24 in 25 zgoraj, in glede na zgoraj omenjeno stabilnost cen je novoizračunana stopnja dampinga najverjetneje trajne narave.
- (36) Štelo se je, da se okoliščine, ki so privedle do začetka tega vmesnega pregleda, v bližnji prihodnosti verjetno ne bodo toliko spremenile, da bi vplivale na ugotovitve iz vmesnega pregleda. Zato se je sklenilo, da so spremenjene okoliščine trajne narave in da uporaba ukrepa na sedanji ravni ni več upravičena.

E. PROTIDAMPINŠKI UKREPI

- (37) Eden od proizvajalcev izvoznikov je trdil, da je treba ponovno izračunati povprečno stopnjo dampinga vzorca za primer, če bi zaradi sedanjega vmesnega pregleda za družbo Ester (ki je bila ena od družb v vzorcu) veljala nižja stopnja dampinga, kot je bila določena prej. Treba je opozoriti, da je obseg sedanjega delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe izrecno omejen na pregled stopnje dampinga za vložnika, posameznega izvoznika, torej družbo Ester. Zato je bila preiskava omejena na posebne okoliščine vložnika, upoštevajoč vse pomembne in ustrezno dokumentirane dokaze⁽¹⁾. Sklepi, sprejeti na tej osnovi, ne zadevajo drugih družb v vzorcu ali drugih proizvajalcev izvoznikov v zadevni državi.

⁽¹⁾ Sodba Splošnega sodišča z dne 17. decembra 2010, EWRIA in drugi proti Komisiji, zadeva T-369/08, točka 7 in 79 in sodna praksa, navedena tam.

- (38) Šteje se, da določitev nove povprečne stopnje dampinga vzorca v skladu s členom 9(6) osnovne uredbe v takih okoliščinah ni niti zakonito mogoča niti ekonomsko primerna iz naslednjih razlogov. Res je treba opozoriti, da se izračun povprečne stopnje dampinga vzorca uporabi, ko se v kontekstu dane preiskave šteje, da je število izvoznikov tako veliko, da bi individualna preiskava vseh sodelujočih izvoznikov nepotrebno bremenila inštitucije in ogrozila zaključek preiskave v obveznem roku, določenem v osnovni uredbi. Zato se domneva, da je izračun tehtane povprečne stopnje na osnovi stopenj dampinga za vzorčene izvoznike reprezentativen za stopnjo dampinga za nevzorčene sodelujoče izvoznike. To pa se lahko zgodi le, če je izračun narejen na osnovi stopenj dampinga iz istega časovnega obdobja. Nobene od zgoraj naštetih okoliščin niso prisotne v okviru delnega vmesnega pregleda, ki je omejen na eno družbo, prvotno iz vzorca, kot je v sedanji preiskavi. Zato se sklene, da so dejanske okoliščine sedanjega vmesnega pregleda take, da se določbe člena 9(6) ne uporabljajo.
- (39) Opozoriti je treba na trditev iz obvestila o začetku, da „če se ugotovi, da je treba ukrepe za vložnika odpraviti ali spremeniti, bo verjetno treba spremeniti stopnjo dajatve, ki se trenutno uporablja za uvoz zadevnega izdelka od drugih družb v Indiji“, pomeni, da se kot rezultat pregleda preostala dajatev lahko dvigne za preprečitev izogibanja⁽²⁾. Ker je dajatev vložnika popravljena navzdol, se zgoraj navedena določba obvestila o začetku ne upošteva.
- (40) Iz razlogov, opisanih v uvodnih izjavah od 37 do 39, se zahtevek za ponovni izračun povprečne stopnje dampinga vzorca zavrne.
- (41) Zainteresirane strani so bile obveščene o osnovnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala predlagati sprememba stopnje dajatve, ki se uporablja za vložnika, in so imele možnost, da podajo svoje pripombe.
- (42) Vložnik je ponovil svojo trditev glede uvrstitve izdelka iz uvodne izjave 29 ter svojo trditev o prilagoditvi za povračilo dajatev na izvozno ceno zaradi ugodnosti v okviru shem DEPB, EPCG in „Export Credits“, kot so navedene v uvodnih izjavah 30 in 31. Ker pa ni predložil nobenih novih dejstev, ki bi lahko spremenili ugotovitve Komisije, je bilo treba trditve zavrniti.

⁽²⁾ Izvedbena Uredba Sveta (EU) št. 270/2010 z dne 29. marca 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 452/2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz likalnih desk s poreklom med drugim iz Ljudske republike Kitajske (UL L 84, 31.3.2010, str. 13).

(43) Vložnik je še naprej spodbijal metodo izračuna vrednosti CIF navedenih transakcij, ki so bile narejene na podlagi cene FOB. Pri določitvi vrednosti CIF na enoto je Komisija upoštevala skupne prevozne stroške, ki jih je družba plačala vsem izvoznim transakcijam, vključno s transakcijami FOB. Družba je trdila, da bi morali skupni prevozni stroški upoštevati samo transakcije CIF. Ta trditev je bila sprejeta.

(44) Nazadnje je vložnik trdil, da vse vzorčne prodaje niso bile izvzete iz določitve stopnje dampa. Tudi ta trditev je bila sprejeta.

(45) Po preiskavi v zvezi s pregledom predlagana popravljena stopnja dampa in stopnja protidampinške dajatve, ki bi se uporabljala za uvoz zadevnega izdelka družbe Ester Industries Limited, znaša 8,3 % –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vnos v zvezi z družbo Ester Industries Limited v preglednici iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 1292/2007 se nadomesti z naslednjim:

„Ester Industries Limited, DLF City, Phase II, Sector 25, Gurgaon, Haryana - 122022, Indija	8,3	A026“
---	-----	-------

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 6. januarja 2012

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 14/2012

z dne 9. januarja 2012

o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) št. 511/2010 o uvozu nekaterih žic iz molibdena s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz nekaterih žic iz molibdena, dobavljenih iz Malezije, ne glede na to, ali je njihovo poreklo deklarirano v Maleziji ali ne, ter o zaključku preiskave v zvezi z uvozom, dobavljenim iz Švice

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti člena 13 Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je po posvetovanju s svetovalnim odborom predložila Evropska komisija („Komisija“),

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK

1. Obstoječi ukrepi

- (1) Z Izvedbeno uredbo (EU) št. 511/2010 ⁽²⁾ („prvotna uredba“) je Svet uvedel dokončno protidampinško dajatev v višini 64,3 % na uvoz nekaterih žic iz molibdena, kakor je določen v členu 1(1) navedene uredbe („zadevni izdelek“) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske („LRK“ ali „zadevna država“). Ti ukrepi so v nadaljnjem besedilu „veljavni ukrepi“, preiskava, ki je privedla do ukrepov, uvedenih s prvotno uredbo, pa je v nadaljnjem besedilu „prvotna preiskava“.

2. Zahtevek

- (2) Komisija je 4. aprila 2011 prejela zahtevek v skladu s členom 13(3) osnovne uredbe za preiskavo domnevnega izogibanja veljavnim ukrepom. Zahtevek je vložilo Evropsko združenje za kovine (Eurometaux) v imenu proizvajalca Unije, ki proizvaja nekatere žice iz molibdena („vložnik“).
- (3) V zahtevku je bilo navedeno, da se je po uvedbi veljavnih ukrepov znatno spremenil vzorec trgovanja med LRK, Malezijo in Švico na eni strani ter Unijo na drugi. Vložnik je trdil, da je ta sprememba nastala zaradi pretovarjanja žic iz molibdena prek Malezije ali Švice.
- (4) Iz zahtevka je razvidno, da ni bil ugotovljen noben drug ustrezen vzrok ali gospodarska utemeljitev za pretovarjanje, razen obstoj veljavnih ukrepov.

- (5) Nazadnje je vložnik navedel, da so bili popravljalni učinki veljavnih ukrepov oslabljeni v smislu količin in cen ter da so bile cene žic iz molibdena iz Malezije in Švice dampinške, če so se nanašale na normalno vrednost, ugotovljeno v prvotni preiskavi.

3. Začetek

- (6) Ko je Komisija po posvetovanju s svetovalnim odborom ugotovila, da obstajajo zadostni dokazi *prima facie* za začetek preiskave na podlagi člena 13 osnovne uredbe, je začela preiskavo z Uredbo (EU) št. 477/2011 ⁽³⁾ („uredba o začetku preiskave“). Komisija je na podlagi člena 13(3) in člena 14(5) osnovne uredbe z uredbo o začetku preiskave carinskim organom dala tudi navodila, da od 19. maja 2011 registrirajo uvoz zadevnega izdelka, dobavljenega iz Malezije ali Švice, ne glede na to, ali je bilo njegovo poreklo deklarirano v Maleziji ali Švici ali ne.

4. Preiskava

- (7) Komisija je o začetku preiskave uradno obvestila organe LRK, Malezije in Švice, proizvajalce izvoznike in trgovce v navedenih državah, uvoznike v Uniji, za katere je znano, da jih to zadeva, ter proizvajalce Unije.
- (8) Vprašalniki so bili poslani proizvajalcem/izvoznikom v Maleziji, Švici in LRK ter uvoznikom Unije, za katere je znano, da jih to zadeva, in/ali ki so navedeni v zahtevku. Zainteresirane strani so imele možnost, da v roku iz uredbe o začetku preiskave pisno izrazijo svoja stališča in zahtevajo zaslišanje. Vse zainteresirane strani so bile obveščene, da se lahko zaradi nesodelovanja uporabi člen 18 osnovne uredbe in posledično ugotovitve na podlagi razpoložljivih dejstev.
- (9) Uvoznik Unije je kontaktiral Komisijo in izjavil, da žic iz molibdena ni nikoli kupil zunaj Unije.
- (10) Dve malezijski družbi sta izjavili, da v OP iz uvodne izjave 14 nista ne proizvajali ne izvažali žic iz molibdena v Unijo.
- (11) Ena švicarska družba je izjavila, da v zadnjih treh letih ni bila vključena v proizvodnjo ali prodajo žic iz molibdena.

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

⁽²⁾ UL L 150, 16.6.2010, str. 17.

⁽³⁾ UL L 131, 18.5.2011, str. 14.

(12) En proizvajalec LRK je izpolnil vprašalnik in navedel, da od leta 2009 ni izvažal žic iz molibdena ne v EU in ne v Malezijo ali Švico.

(13) Komisija ni prejela nobenih pripomb niti od organov LRK niti od malezijskih ali švicarskih organov.

5. Obdobje preiskave

(14) Obdobje preiskave je trajalo od 1. aprila 2010 do 31. marca 2011 („OP“). Za preiskavo domnevne spremembe vzorca trgovanja so se zbrali podatki za obdobje od leta 2007 do konca OP („obravnavano obdobje“).

B. REZULTATI PREISKAVE

1. Splošni premisleki/stopnja sodelovanja

(15) Kakor je navedeno v uvodni izjavi 10, sta sodelovali le dve malezijski družbi, ki pa v OP nista izvažali zadevnega izdelka v Unijo. Kakor je navedeno v uvodni izjavi 11, je le ena švicarska družba predložila informacije, ki so navajale, da v zadnjih treh letih ni bila vključena v proizvodnjo ali prodajo zadevnega izdelka. Zato je bilo treba ugotovitve v sedanji preiskavi utemeljiti na razpoložljivih podatkih v skladu s členom 18 osnovne uredbe.

(16) V skladu s členom 13(1) osnovne uredbe so se domnevne prakse izogibanja ukrepom ocenjevale z zaporedno analizo naslednjega: 1. ali se je vzorec trgovanja med LRK, Malezijo in Švico na eni strani in Unijo na drugi spremenil; 2. ali je ta sprememba nastala zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero razen uvedbe dajatve ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena; 3. ali so obstajali dokazi o škodi ali o tem, da se je s cenami in/ali količinami podobnega izdelka oslabil popravljalni učinek dajatve; in 4. ali so obstajali dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno določenimi za podobni izdelek, po potrebi v skladu z določbami člena 2 osnovne uredbe.

2. Zadevni izdelek in podobni izdelek

(17) Zadevni izdelek, kot je določen v prvotni preiskavi, je žica iz molibdena, ki vsebuje najmanj 99,95 % molibdena, s prečnim prerezom med 1,35 mm in 4,0 mm, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, trenutno uvrščena pod oznako KN ex 8102 96 00.

(18) Izdelek v preiskavi je enak izdelku, kakor je opredeljen v uvodni izjavi 17, vendar je dobavljen iz Malezije ali Švice, ne glede na to, ali je njegovo poreklo deklarirano v Maleziji ali Švici ali ne.

(19) Glede uvoza, deklariranega s poreklom iz Švice, je bilo na podlagi podatkov iz podatkovne baze Surveillance II ugotovljeno, da v OP ni bilo uvoza zadevnega izdelka v Unijo.

(20) Glede uvoza, deklariranega s poreklom iz Malezije, je primerjava med žico iz molibdena, izvoženo iz LRK v Unijo, in žico iz molibdena, dobavljeno iz Malezije v Unijo, zaradi nesodelovanja temeljila na razpoložljivih podatkih v skladu s členom 18 osnovne uredbe, vključno z informacijami iz zahtevka. V sedanji preiskavi ni bilo dokazano, da žica iz molibdena izvožena iz LRK v Unijo, in žica iz molibdena, dobavljena iz Malezije v Unijo, nimata enakih osnovnih fizikalnih lastnosti in uporab. Zato se štejeta za podobna izdelka v smislu člena 1(4) osnovne uredbe. Med preiskavo ni bilo predloženo nobeno stališče, ki bi temu nasprotovalo.

3. Sprememba vzorca trgovanja

Uvoz žice iz molibdena v Unijo

3.1. LRK in Malezija

(21) Zaradi nesodelovanja proizvajalcev LRK izvoznikov se je primerjava izvedla na podlagi različnih statističnih virov, da se oceni raven uvoza za leto 2010 in za OP. Med navedenimi viri so tako javno dostopni viri, tj. Eurostat, kot tudi drugi viri, npr. podatkovni bazi v skladu s členom 14(6) osnovne uredbe in podatkovno bazo Surveillance II.

(22) Kakor je navedeno v uvodni izjavi 27 prvotne uredbe, je uvoz iz LRK znašal 87 ton leta 2007, 100 ton leta 2008 in 97 ton v prvotnem OP (od 1. aprila 2008 do 31. marca 2009).

(23) Uvoz zadevnega izdelka iz LRK se je občutno zmanjšal po uvedbi ukrepov (s 97 ton v prvotnem OP do manj kot 10 ton v OP). Po drugi strani pa se je malezijski uvoz povečal z nič leta 2009 na približno 6 ton v OP.

3.2. LRK in Švica

(24) Po podatkih Eurostata, tj. podatkih uvoza po oznakah KN, se je uvoz iz Švice povečal s praktično nič leta 2009 in v prejšnjih letih na 5 ton leta 2010 in 2011. Vendar je bilo v preiskavi ugotovljeno, da v OP ni bilo uvoza zadevnega izdelka iz Švice, deklariranega s poreklom iz Švice, v Unijo. Takega uvoza tudi ni bilo celo leto 2010, čeprav so bili prvotni začasni ukrepi veljavni od decembra 2009.

3.3. Uvoz iz LRK v Malezijo in Švico

- (25) Statistični viri LRK kažejo, da se je izvoz zadevnega izdelka v Malezijo začel leta 2010, medtem ko so bile leta 2009 in 2008 izvožene le zanemarljive količine tega izdelka.
- (26) Švicarski statistični viri kažejo, da se je uvoz iz LRK v Švico začel leta 2010 in nadaljeval leta 2011, čeprav so bile leta 2009 in leta 2008 uvožene le zanemarljive količine tega izdelka. Vendar se ti podatki o uvozu nanašajo na izdelke z oznako KN in obsegajo več kot samo opredelitev zadevnega izdelka v sedanji preiskavi. Kot je bilo navedeno zgoraj, je bilo ugotovljeno, da ni bilo nobenega uvoza zadevnega izdelka iz Švice, deklariranega s poreklom iz Švice, v Unijo. Zato s preiskavo ni bilo mogoče ugotoviti pretovarjanja žic iz molibdena s poreklom iz LRK prek Švice.

3.4. Sklep glede spremembe vzorca trgovanja

Malezija

- (27) Splošno zmanjšanje izvoza zadevnega izdelka iz LRK v Unijo po letu 2010 ter vzporedno povečanje izvoza iz Malezije in izvoza iz LRK v Malezijo po uvedbi prvotnih ukrepov sta pomenila spremembo vzorca trgovanja med navedenima državama na eni strani in Unijo na drugi.

Švica

- (28) Za Švico ni bila ugotovljena nobena sprememba vzorca trgovanja med LRK, Švico in Unijo glede uvoza zadevnega izdelka. Zato je treba preiskavo o domnevnem izogibanju protidampinškim ukrepom pri uvozu žice iz molibdena, dobavljene iz Švice, zaključiti.

4. Narava izogibanja ukrepom in nezadostnost ustreznih vzrokov ali gospodarske utemeljitve

- (29) V skladu s členom 13(1) osnovne uredbe mora sprememba vzorca trgovanja povzročiti praksa, postopek ali dejavnost, za katero razen uvedbe dajatve ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena. Praksa, postopek ali dejavnost med drugim vključuje odpremo izdelka, za katerega veljajo ukrepi, prek tretjih držav.
- (30) Primerjava trgovinskih tokov med LRK in Malezijo na eni strani in Unijo na drugi kaže na obstoj pretovarjanja. Tej

trditvi v zahtevku ni nasprotoval noben gospodarski subjekt iz LRK, Malezije ali Unije. Poudarja se, da v tej preiskavi ni sodeloval noben proizvajalec žice iz molibdena iz Malezije.

- (31) S preiskavo ni bil ugotovljen noben drug ustrezen vzrok ali gospodarska utemeljitev za pretovarjanje, razen izogibanje veljavnim ukrepom. Razen izogibanja plačilu dajatve ni bilo ugotovljenih nobenih elementov, ki bi se jih lahko štelo za nadomestilo za stroške pretovarjanja zadevnega izdelka iz LRK prek Malezije.
- (32) Ta sklep podpira tudi dejstvo, da se v sedanji preiskavi ni javil noben proizvajalec žice iz molibdena iz Malezije.
- (33) Poleg tega je treba opozoriti, da se je uvoz iz Malezije prekinil približno ob času objave uredbe o začetku preiskave.
- (34) Ker ni bilo zadostnih ustreznih vzrokov ali gospodarske utemeljitve v smislu člena 13(1) osnovne uredbe, se sklene, da je sprememba v vzorcu trgovanja med LRK in Malezijo na eni strani ter Unijo na drugi povzročila uvedba veljavnih ukrepov.

5. Slabitev popravljanih učinkov dajatve v zvezi s cenami in/ali količinami podobnega izdelka

- (35) Za oceno, ali so uvoženi izdelki iz Malezije s količinami in cenami slabili popravljalne učinke veljavnih ukrepov, so se uporabili razpoložljivi statistični podatki iz uvodne izjave 21 kot najboljši razpoložljivi podatki o količinah in cenah izvoza iz Malezije.
- (36) Povečanje uvoza iz Malezije se je v smislu količin štelo za znatno. Stopnja uvoza iz Malezije v OP znaša približno 6 % stopnje uvoza izdelka s poreklom iz LRK v Unijo pred uvedbo ukrepov.
- (37) Primerjava stopnje odprave škode, kot je bila določena v prvotni uredbi, in tehtane povprečne izvozne cene je pokazala znatno nelojalno nižanje ciljnih cen. Zato je bilo sklenjeno, da je bil popravljalni učinek veljavnih ukrepov oslavljen v smislu količin in cen.

6. Dokazi o dampingu v zvezi z normalno vrednostjo, ki je bila pred tem določena za podobni izdelek

- (38) Zaradi nesodelovanja proizvajalcev izvoznikov so izvozne cene temeljile na razpoložljivih dejstvih v skladu s členom 18 osnovne uredbe. Razpoložljive cene iz statističnih virov, kot so opisani v uvodni izjavi (21), so se šteli za najbolj zanesljive.
- (39) V skladu s členom 13(1) osnovne uredbe se je štelo za primerno, da je normalna vrednost, ki se jo uporabi v preiskavi za odkrivanje izogibanja, enaka normalni vrednosti, ugotovljeni v prvotni preiskavi. Zaradi nesodelovanja in v skladu s členom 18 osnovne uredbe se je za namen primerjave izvozne cene in normalne vrednosti zdelo primerno predpostavljati, da je bila ponudba blaga, ki je bila proučena v sedanji preiskavi, enaka kot med prvotno preiskavo.
- (40) V prvotni preiskavi se je štelo, da so bile ZDA ustrezna primerljiva država s tržnim gospodarstvom. Ker je imel proizvajalec iz primerljive države le obrobno prodajo na domačem trgu ZDA, je bilo ugotovljeno, da podatkov o prodaji na domačem trgu ZDA ni smiselno uporabiti za določitev ali konstruiranje normalne vrednosti. Normalna vrednost za LRK je bila zato določena na podlagi izvoznih cen iz ZDA v druge tretje države, vključno z Unijo.
- (41) V skladu s členom 2(11) in (12) osnovne uredbe je bil damping izračunan na podlagi primerjave tehtane povprečne normalne vrednosti, kot je bila določena v prvotni uredbi, in tehtanih povprečnih izvoznih cen v tem obdobju preiskave ter izražena kot cena franko meja Unije, dajatev neplačana.
- (42) Primerjava tehtane povprečne normalne vrednosti in tehtanih povprečnih izvoznih cen je pokazala damping.

C. UKREPI

- (43) Glede na navedeno je bilo ugotovljeno, da se je končni protidampinški dajatvi, uvedeni na uvoz žice iz molibdena s poreklom iz LRK, izogibalo s pretovarjanjem prek Malezije.
- (44) V skladu s prvim stavkom člena 13(1) osnovne uredbe je zato treba obstoječe protidampinške ukrepe za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz LRK razširiti na uvoz enakega izdelka, dobavljenega iz Malezije, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom iz Malezije ali ne.

- (45) Ukrepe, ki jih je treba razširiti, so ukrepi iz člena 1(2) Izvedbene uredbe (EU) št. 511/2010, in sicer dokončna

protidampinška dajatev v višini 64,3 %, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije, pred plačilom carine.

- (46) V skladu s členom 13(3) in členom 14(5) osnovne uredbe, ki določata, da se lahko vsak razširjeni ukrep uporablja za uvoz, za katerega v Uniji velja registracija, uvedena z uredbo o začetku preiskave, je treba pobirati dajatve za navedeni registrirani uvoz žic iz molibdena, dobavljenih iz Malezije.

D. ZAKLJUČEK PREISKAVE V ZVEZI Z UVOZOM IZ ŠVICE

- (47) Glede na ugotovitve v zvezi s Švico je treba preiskavo v zvezi z morebitnim izogibanjem protidampinškim ukrepom pri uvozu zadevnega izdelka, dobavljenega iz Švice, zaključiti in ukiniti registracijo uvoza žice iz molibdena, dobavljene iz Švice, uvedeno z uredbo o začetku preiskave.

E. ZAHTEVKI ZA IZVZETJE

- (48) Poudarja se, da se med sedanjo preiskavo ni javil noben proizvajalec/izvoznik žic iz molibdena v Unijo ali njegov obstoj v Maleziji ni bil ugotovljen. Vendar bodo morali vsi proizvajalci iz Malezije, ki v OP niso izvažali izdelka v preiskavi v Unijo in ki nameravajo vložiti zahtevek za izvzetje iz razširjene protidampinške dajatve v skladu s členom 11(4) in členom 13(4) osnovne uredbe, izpolniti vprašalnik, da lahko Komisija določi, ali lahko odobri izvzetje. Tako izvzetje se lahko odobri po oceni razmer na trgu zadevnega izdelka, proizvodne zmogljivosti in izkoriščenosti zmogljivosti, naročil in prodaje, verjetnega nadaljevanja praks, za katere ni zadostnega vzroka ali niso gospodarsko upravičene, ter dokazov o dampingu. Komisija običajno izvede tudi preveritveni obisk na kraju samem. Zahtevek je treba nemudoma nasloviti na Komisijo, in sicer z vsemi pomembnimi informacijami, zlasti o vsaki spremembi dejavnosti družbe, povezani s proizvodnjo in prodajo.
- (49) Kadar je izvzetje utemeljeno, bo Komisija po posvetovanju s svetovalnim odborom v skladu s tem predlagala spremembo veljavnih razširjenih ukrepov. Nato se bo vsako odobreno izvzetje spremljalo, da se zagotovi skladnost s pogoji iz tega izvzetja.

F. RAZKRITJE

- (50) Vse zainteresirane strani so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, ki so pripeljali do navedenih sklepov, ter so imele možnost, da predložijo pripombe –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Dokončna protidampinška dajatev, uvedena z Izvedbeno uredbo (EU) št. 511/2010 o uvozu žice iz molibdena, ki vsebuje najmanj 99,95 % molibdena, s prečnim prerezom med 1,35 mm in 4,0 mm, trenutno uvrščena pod oznako KN ex 8102 96 00, in s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, se razširi na uvoz žice iz molibdena, ki vsebuje najmanj 99,95 % molibdena, s prečnim prerezom med 1,35 mm in 4,0 mm, trenutno uvrščena pod oznako KN ex 8102 96 00 (oznaka TARIC 8102 96 00 11), dobavljena iz Malezije, ne glede na to, ali je deklarirana s poreklom iz Malezije ali ne.

2. Dajatev, razširjena z odstavkom 1, se pobira za uvoz, dobavljen iz Malezije, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom v Maleziji ali ne, registriran v skladu s členom 2 Uredbe (EU) št. 477/2011 ter členom 13(3) in členom 14(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009.

3. Če ni drugače določeno, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

Člen 2

1. Zahtevki za izvzetje iz dajatve, razširjene s členom 1, se predložijo v pisni obliki v enem od uradnih jezikov Unije, podpiše pa jih oseba, pooblaščen za zastopanje družbe, ki je zaprosila za izvzetje. Zahtevek je treba poslati na naslov:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Telefaks: +32 22979881

E-naslov: TRADE-13-3-MOLYBDENUM@ec.europa.eu

2. V skladu s členom 13(4) Uredbe (ES) št. 1225/2009 lahko Komisija po posvetovanju s svetovalnim odborom s sklepom odobri izvzetje iz dajatve, razširjene s členom 1 te uredbe, za uvoz, ki se ne izogiba protidampinškim ukrepom, uvedenim z Izvedbeno uredbo (EU) št. 511/2010.

Člen 3

Preiskava, ki se je začela z Uredbo (EU) št. 477/2011 o začetku preiskave glede domnevnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Izvedbeno uredbo (EU) št. 511/2010 o uvozu nekaterih žic iz molibdena s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, pri uvozu nekaterih žic iz molibdena, dobavljenih iz Malezije in Švice, ne glede na to, ali je njihovo poreklo deklarirano v Maleziji in Švici ali ne, in o registraciji takšnega uvoza, se zaključí.

Člen 4

Carinskim organom se odredi, da ustavijo registracijo uvoza, ki je bila določena v skladu s členom 2 Uredbe (EU) št. 477/2011.

Člen 5

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 9. januarja 2012

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 15/2012**z dne 10. januarja 2012****o stodvainšestdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida ⁽¹⁾, in zlasti člena 7(1)(a) in člena 7a(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 navaja osebe, skupine in subjekte, ki jih zadeva zamrznitev sredstev in gospodarskih virov iz navedene uredbe.
- (2) Odbor za sankcije Varnostnega sveta Združenih narodov je 28. decembra 2011 sklenil črtati šest subjektov s seznama oseb, skupin in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, po tem ko je proučil zahtevo za umik s seznama, ki so jo predložili

ti subjeki, in celovito poročilo varuha človekovih pravic, pripravljeno na podlagi Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1904(2009). Poleg tega je Odbor za sankcije 30. decembra 2011 sklenil s seznama črtati eno fizično osebo.

- (3) Prilogo I k Uredbi (ES) št. 881/2002 je zato treba ustrezno posodobiti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. januarja 2012

Za Komisijo

V imenu predsednika

Vodja službe za instrumente zunanje politike

⁽¹⁾ UL L 139, 29.5.2002, str. 9.

PRILOGA

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni:

(1) Pod naslovom „Pravne osebe, skupine in entitete“ se črtajo naslednji vnosi:

„(a) Barakaat North America, Inc., 925, Washington Street, Dorchester, Massachussets, ZDA; 2019, Bank Street, Ottawa, Ontario, Kanada.

(b) Barakat Computer Consulting (BCC), Mogadiš, Somalija.

(c) Barakat Consulting Group (BCG), Mogadiš, Somalija.

(d) Barakat Global Telephone Company, Mogadiš, Somalija; Dubaj, ZAE.

(e) Barakat Post Express (BPE), Mogadiš, Somalija.

(f) Barakat Refreshment Company, Mogadiš, Somalija; Dubaj, ZAE.“

(2) Pod naslovom „Fizične osebe“ se črta naslednji vnos:

„Sajid Mohammed Badat (tudi (a) Abu Issa, (b) Saajid Badat, (c) Sajid Badat, (d) Muhammed Badat, (e) Sajid Muhammad Badat, (f) Saajid Mohammad Badet, (g) Muhammed Badet, (h) Sajid Muhammad Badet, (i) Sajid Mahomed Badat). Datum rojstva: 28.3.1979. Kraj rojstva: Gloucester, Združeno kraljestvo. Državljanstvo: britansko. Št. potnega lista: (a) 703114075 (potni list Združenega kraljestva), (b) 026725401 (potni list Združenega kraljestva, ki je prenehal veljati 22.4.2007), (c) 0103211414 (potni list Združenega kraljestva). Druge informacije: Novembra 2010 izpuščen iz zapora v Združenem kraljestvu. Datum uvrstitve na seznam iz člena 2a(4)(b): 15.12.2005.“

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 16/2012**z dne 11. januarja 2012****o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah za zamrznjena živila živalskega izvora, namenjena za prehrano ljudi****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora⁽¹⁾ in zlasti člena 10(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 853/2004 za nosilce živilske dejavnosti določa higienska pravila za živila živalskega izvora. Od nosilcev živilske dejavnosti se zahteva, da izpolnjujejo zahteve iz Priloge II k Uredbi.

(2) Izkušnje, pridobljene od datuma uporabe Uredbe (ES) št. 853/2004, so izpostavile nekatere težave v zvezi s shranjevanjem živil živalskega izvora. Če bi bil naveden datum začetka zamrznitve takšnih živil, bi nosilci živilske dejavnosti lahko lažje presodili primernost živil za prehrano ljudi.

(3) Direktiva 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil⁽²⁾ zadeva za označevanje živil, ki se dostavijo končnemu potrošniku, in nekatere vidike v zvezi z njihovo predstavitvijo in oglaševanjem. Vendar se navedena direktiva ne uporablja za predhodne stopnje proizvodnje živil.

(4) Poleg tega je uveljavljanje skladnosti z določbami Uredbe (ES) št. 853/2004 s strani pristojnih organov pokazalo, da so potrebne podrobnejše zahteve glede proizvodnje in zamrzovanja živil živalskega izvora na stopnjah pred njihovo dostavo končnemu uporabniku.

(5) Zato je treba Prilogo II k Uredbi (ES) št. 853/2004 spremeniti, da se vključijo zahteve, ki se nanašajo na zamrznjena živila živalskega izvora.

(6) Uredbo (ES) št. 853/2004 je zato treba ustrezno spremeniti.

(7) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga II k Uredbi (ES) št. 853/2004 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. januarja 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 55.⁽²⁾ UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

PRILOGA

V Prilogo II k Uredbi (ES) št. 853/2004 se doda naslednji oddelek IV:

„ODDELEK IV: ZAHTEVE ZA ZAMRZNJENA ŽIVILA ŽIVALSKEGA IZVORA

1. Za namene tega oddelka ‚datum proizvodnje‘ pomeni:

- (a) datum zakola v primeru trupa, polovice trupa ali četrta trupa;
- (b) datum uplenitve v primeru divjadi;
- (c) datum izlova ali ulova v primeru ribiških proizvodov;
- (d) datum predelave, razseka, mletja ali priprave, kakor je ustrezno, za katero koli drugo živilo živalskega izvora.

2. Nosilci živilske dejavnosti morajo do stopnje, ko so živila označena v skladu z Direktivo 2000/13/ES ali uporabljena za nadaljnjo predelavo, zagotoviti, da so v primeru zamrznjenih živil živalskega izvora, namenjenih za človeško uporabo, naslednje informacije na voljo nosilcem živilske dejavnosti, katerim so živila dostavljena, in na zahtevo, pristojnemu organu:

- (a) datum proizvodnje in
- (b) datum zamrznitve, če se razlikuje od datuma proizvodnje.

Kadar so živila proizvedena iz serije surovin z različnimi datumi proizvodnje in zamrznitve, je treba navesti najstarejše datume proizvodnje in/ali zamrzovanja, kar je ustrezno.

3. Dobavitelj zamrznjene hrane se lahko odloči za ustrezno obliko, v kateri bo predložil informacije, pri čemer morajo biti informacije, zahtevane v odstavku 2, jasno in nedvoumno na voljo in dostopne nosilcem dejavnosti, katerim se živila dostavijo.“

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 17/2012**z dne 11. januarja 2012****o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 32/2000 v zvezi z razširitvijo tarifnih kvot Unije za izdelke iz jute in kokosovih vlaken**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 32/2000 z dne 17. decembra 1999 o odpiranju in zagotavljanju upravljanja tarifnih kvot Skupnosti določenih v GATT in nekaterih drugih tarifnih kvot Skupnosti ter o vzpostavitvi podrobnih pravil za prilagajanje teh kvot in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1808/95 ⁽¹⁾ ter zlasti druge alinee člena 9(1)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Skupnost je v skladu s ponudbo, ki jo je dala na konferenci Združenih narodov o trgovini in razvoju (Unctad), in skupaj s svojim splošnim sistemom preferencialov (GSP) leta 1971 uvedla tarifne preferenciale za izdelke iz jute in kokosovih vlaken s poreklom iz nekaterih držav v razvoju. Zaradi navedenih preferencialov so se postopno znižale dajatve skupne carinske tarife, ki so bile med letom 1978 in 31. decembrom 1994 popolnoma opuščene.
- (2) Po začetku veljavnosti sistema GSP leta 1995 je Skupnost skupaj z GATT uvedla avtonomne dajatve proste tarifne kvote Skupnosti za določene količine izdelkov iz jute in kokosovih vlaken. Tarifne kvote, odprte za navedene izdelke v skladu z Uredbo (ES) št. 32/2000, so bile v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 204/2009 ⁽²⁾ podaljšane do 31. decembra 2011.

(3) Zaradi podaljšanja splošnega sistema preferencialov do 31. decembra 2013 z Uredbo Sveta (EU) št. 512/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov v obdobju od 1. januarja 2009 do 31. decembra 2011 ⁽³⁾ je treba do 31. decembra 2013 podaljšati tudi tarifno kvoto za izdelke iz jute in kokosovih vlaken.

(4) Uredbo Sveta (ES) št. 32/2000 je zato treba ustrezno spremeniti.

(5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za zaporedne številke 09.0107, 09.0109 in 09.0111 se v petem stolpcu („Kvotno obdobje“) Priloge III k Uredbi (ES) št. 32/2000 besedilo: „od 1.1.2009 do 31.12.2009“, „od 1.1.2010 do 31.12.2010“ in „od 1.1.2011 do 31.12.2011“ nadomesti z besedilom: „od 1.1.2012 do 31.12.2012“ in „od 1.1.2013 do 31.12.2013“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. januarja 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 5, 8.1.2000, str. 1.

⁽²⁾ UL L 71, 17.3.2009, str. 13.

⁽³⁾ UL L 145, 31.5.2011, str. 28.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 18/2012**z dne 11. januarja 2012****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne

vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.

- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. januarja 2012

Za Komisijo
V imenu predsednika

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	62,1
	TN	101,1
	TR	107,7
	ZZ	90,3
0707 00 05	EG	206,0
	TR	160,5
	ZZ	183,3
0709 91 00	EG	208,4
	ZZ	208,4
0709 93 10	MA	74,1
	TR	143,7
	ZZ	108,9
0805 10 20	EG	55,7
	MA	65,9
	TR	65,7
	ZZ	62,4
0805 20 10	MA	94,1
	ZZ	94,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	67,0
	MA	62,0
	TR	83,5
	ZZ	70,8
0805 50 10	TR	50,6
	ZZ	50,6
0808 10 80	CA	125,9
	US	134,7
	ZZ	130,3
0808 30 90	CN	99,0
	US	133,6
	ZZ	116,3

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 19/2012**z dne 11. januarja 2012****o določanju odstotka sprejetja za izdajo izvoznih dovoljenj, o zavračanju zahtevkov za izvozna dovoljenja in začasni odložitvi vlaganja zahtevkov za izvozna dovoljenja za izvenkvotni sladkor**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 951/2006 z dne 30. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 glede trgovine s tretjimi državami v sektorju sladkorja ⁽²⁾ in zlasti člena 7e v povezavi s členom 9(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s točko (d) prvega odstavka člena 61 Uredbe (ES) št. 1234/2007 se lahko sladkor, katerega proizvodnja v tržnem letu presega kvoto iz člena 56 navedene uredbe, izvozi le v okviru količinske omejitve, ki jo določi Komisija.
- (2) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 372/2011 z dne 15. aprila 2011 o določitvi količinske omejitve za izvoz izvenkvotnega sladkorja in izvenkvotne izogluoze do konca tržnega leta 2011/2012 ⁽³⁾ določa zgoraj navedene omejitve.

- (3) Količine sladkorja iz zahtevkov za izvozna dovoljenja presegajo količinsko omejitev iz Izvedbene uredbe (EU) št. 372/2011. Odstotek sprejetja je zato treba določiti za količine, ki se uporabljajo od 2. do 6. januarja 2012. Vse zahtevke za izvozna dovoljenja za sladkor, ki so bili vloženi po 6. januarju 2012, je treba v skladu s tem zavriniti in začasno odložiti vlaganje zahtevkov za izvozna dovoljenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Za izvenkvotni sladkor, za katerega so bili od 2. do 6. januarja 2012 vloženi zahtevki, se izdajo izvozna dovoljenja za količine iz zahtevkov, pomnožene z odstotkom sprejetja, ki znaša 38,474060 %.
2. Zahtevki za izvozna dovoljenja za izvenkvotni sladkor, ki so bili predloženi 9., 10., 11., 12. in 13. januarja 2012, se zavrnejo.
3. Vlaganje zahtevkov za izvozna dovoljenja za izvenkvotni sladkor se začasno odloži za obdobje od 16. januarja 2012 do 30. septembra 2012.

Člen 2Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. januarja 2012

Za Komisijo

V imenu predsednika

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 178, 1.7.2006, str. 24.⁽³⁾ UL L 102, 16.4.2011, str. 8.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 20/2012

z dne 11. januarja 2012

o določitvi koeficienta dodelitve, ki se uporabi za zahtevke za izdajo uvoznih dovoljenj, vložene od 1. do 6. januarja 2012 v okviru tarifne kvote, odprte z Uredbo (ES) št. 2305/2003 za ječmen

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1301/2006 z dne 31. avgusta 2006 o določitvi skupnih pravil za upravljanje uvoznih tarifnih kvot za kmetijske proizvode, ki se upravljajo s sistemom uvoznih dovoljenj ⁽²⁾, in zlasti člena 7(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 2305/2003 ⁽³⁾ je odprla letno uvozno tarifno kvoto 307 105 ton ječmena (zaporedna številka 09.4126).
- (2) Iz sporočila, sestavljenega v skladu s členom 3(3) Uredbe (ES) št. 2305/2003, je razvidno, da zahtevki, ki so bili v skladu s členom 3(1) navedene uredbe vloženi od 1. januarja 2012 do 6. januarja 2012 do 13. ure po bruseljskem času, presegajo razpoložljivo količino. Zato je treba z določitvijo koeficienta dodelitve, ki se bo uporabil za zahtevane količine, določiti, v kakšnem obsegu se lahko izdajo uvozna dovoljenja.

(3) Prav tako je treba zaustaviti izdajo uvoznih dovoljenj v skladu z Uredbo (ES) št. 2305/2003 za tekoče kvotno obdobje.

(4) Da se zagotovi učinkovito upravljanje postopka izdaje uvoznih dovoljenj, mora ta uredba začeti veljati takoj po objavi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Vsak zahtevek za izdajo uvoznega dovoljenja za ječmen v okviru kvote iz člena 1(1) Uredbe (ES) št. 2305/2003, vložen od 1. januarja 2012 do 6. januarja 2012 do 13. ure po bruseljskem času, daje pravico do izdaje dovoljenja za zahtevane količine, za katere se uporabi koeficient dodelitve 3,989135 %.

2. Izdaja dovoljenj za zahtevane količine od 6. januarja 2012 od 13. ure po bruseljskem času se ustavi za tekoče kvotno obdobje.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. januarja 2012

Za Komisijo
V imenu predsednika

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 238, 1.9.2006, str. 13.

⁽³⁾ UL L 342, 30.12.2003, str. 7.

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE

z dne 11. januarja 2012

o ustavitvi protidampinškega postopka v zvezi z uvozom vinilacetata s poreklom iz Združenih držav Amerike in sprostitev zneskov, zavarovanih z uvedbo začasne dajatve

(2012/24/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

- (4) Komisija je z Uredbo (EU) št. 821/2011 ⁽³⁾ („začasna uredba“) uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz vinilacetata, trenutno uvrščenega pod tarifno oznako KN 2915 32 00 in s poreklom iz ZDA.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti člena 9 Uredbe,

B. UMIK PRITOŽBE IN USTAVITEV POSTOPKA

- (5) Pritožnik je v pismu Komisiji z dne 4. novembra 2011 uradno umaknil svojo pritožbo.

po posvetovanju s svetovalnim odborom,

- (6) V skladu s členom 9(1) osnovne uredbe se postopek lahko ustavi, če se pritožba umakne, razen če takšna ustavitev ne bi bila v interesu Unije.

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK

1. Začetek postopka in uvedba začasnih ukrepov

- (1) Komisija je 22. oktobra 2010 v skladu s členom 5 osnovne uredbe prejela pritožbo o domnevnem škodljivem dampingu uvoza vinilacetata („zadevni izdelek“) s poreklom iz Združenih držav Amerike („ZDA“).
- (2) Pritožbo je vložila družba Ineos Oxide Ltd („pritožnik“), ki predstavlja glavni delež, v tem primeru več kot 25 % celotne proizvodnje zadevnega izdelka industrije Unije.
- (3) Komisija je 4. decembra 2010 z obvestilom, objavljenim v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾, objavila začetek protidampinškega postopka v zvezi z uvozom vinilacetata s poreklom iz ZDA v Unijo.

- (7) Komisija je menila, da je treba sedanji postopek ustaviti, saj v preiskavi ni bilo ugotovljeno, da to ne bi bilo v interesu Unije. Zainteresirane strani so bile o tem ustrezno obveščene in so imele možnost predložiti pripombe. Komisija ni prejela pripomb, ki bi kazale, da takšna ustavitev ni v interesu Unije.

- (8) Po razkritju je ena stran trdila, da ne bi smela biti izključena iz opredelitve industrije Unije ali pa, da je treba spremeniti začasno uredbo tako, da bo ta stran vključena v navedeno opredelitev. Glede na to je treba poudariti, da so bile na podlagi informacij, pridobljenih med preiskavo, ugotovitve iz začasne uredbe začasne, kot je bilo navedeno v uvodni izjavi 31 začasne uredbe. Ker so protidampinški postopki ustavljeni brez uvedbe dokončnih ukrepov in po umiku pritožbe, ni primerno, da se v ukrepu o ustavitvi določijo dokončne ugotovitve ali spremenijo začasna uredba.

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

⁽²⁾ UL C 327, 4.12.2010, str. 23.

⁽³⁾ UL L 209, 17.8.2011, str. 24.

- (9) Poudariti je treba, da so bile ugotovitvečasne. Zato bo kakršen koli prihodnji primer v zvezi z izdelkom ali stranmi, vključenimi v ta postopek, obravnavan na podlagi lastnih ugotovitev.

Člen 2

Uredba (EU) št. 821/2011 se razveljavi.

Člen 3

- (10) Komisija zato ugotavlja, da je treba protidampinški postopek za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz ZDA v Unijo ustaviti brez uvedbe protidampinških ukrepov.

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo v skladu z Uredbo (EU) št. 821/2011 za uvoz vinilacetata, trenutno uvrščenega pod oznako KN 2915 32 00 in s poreklom iz Združenih držav Amerike, se sprostijo.

- (11) Vse dajatve, začasno zavarovane na podlagi Uredbe (EU) št. 821/2011, se sprostijo –

Člen 4

Ta sklep začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

V Bruslju, 11. januarja 2012

Člen 1

Protidampinški postopek v zvezi z uvozom vinilacetata, trenutno uvrščenim pod oznako KN 2915 32 00 in s poreklom iz Združenih držav Amerike, se ustavi brez uvedbe protidampinških ukrepov.

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

**SKLEP št. 1/2011 SKUPNEGA ODBORA, USTANOVLJENEGA S SPORAZUMOM INTERBUS O
MEDNARODNIH OBČASNIH AVTOBUSNIH PREVOZIH POTNIKOV**

z dne 11. novembra 2011

**o sprejetju poslovnika in prilagoditvah Priloge 1 Sporazuma glede pogojev za prevoznike v
potniškem prometu in njegove Priloge 2 glede tehničnih standardov za avtobuse ter zahtev glede
socialnih določb iz člena 8 Sporazuma**

(2012/25/EU)

SKUPNI ODBOR JE –

SKLENIL:

ob upoštevanju Sporazuma Interbus o mednarodnih občasnih avtobusnih prevozih potnikov ⁽¹⁾ in zlasti členov 23 in 24 Sporazuma,

Člen 1

Skupni odbor sprejme svoj poslovnik, ki je priložen temu sklepu.

ob upoštevanju naslednjega:

Člen 2

(1) V skladu s členom 23(3) Sporazuma Interbus o mednarodnih občasnih avtobusnih prevozih potnikov (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) mora Skupni odbor pripraviti svoj poslovnik.

Priloga 1 k Sporazumu glede pogojev za prevoznike v potniškem prometu in Priloga 2 k Sporazumu glede tehničnih standardov za avtobuse ter zahtev glede socialnih določb iz člena 8 Sporazuma se prilagodi, kot je določeno v Prilogi II k temu sklepu.

(2) V skladu s členom 24(2)(c) Sporazuma je Skupni odbor odgovoren za prilagoditve njegove Priloge 1 glede pogojev za prevoznike v potniškem prometu in Priloge 2 glede tehničnih standardov za avtobuse. Prav tako je Skupni odbor v skladu s členom 24(2)(e) Sporazuma odgovoren za prilagoditve zahtev glede socialnih določb iz njegovega člena 8 zaradi vključitve prihodnjih ukrepov, sprejetih v Uniji –

V Bruslju, 11. novembra 2011

Predsednik
Sz. SCHMIDT

Sekretar
G. PATRIS

⁽¹⁾ UL L 321, 26.11.2002, str. 13.

PRILOGA I

Poslovnik Skupnega odbora, ustanovljenega s Sporazumom Interbus o mednarodnih občasnih avtobusnih prevozih potnikov*Člen 1***Ime Skupnega odbora**

Za Skupni odbor, ustanovljen na podlagi člena 23 Sporazuma Interbus o mednarodnih občasnih avtobusnih prevozih potnikov, se v nadaljnjem besedilu uporablja izraz „Odbor“.

*Člen 2***Predsedstvo**

1. Odboru predseduje predstavnik Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: Komisija) v imenu Evropske unije.
2. Vodja delegacije Unije ali po potrebi njegov namestnik izvaja naloge predsedujočega Odbora.
3. Predsedujoči vodi delo Odbora.

*Člen 3***Delegacije**

1. Pogodbenice, za katere velja Sporazum (v nadaljnjem besedilu: pogodbenice), imenujejo svoje predstavnike v Odboru. Delegacija Unije je sestavljena iz predstavnikov Komisije, ki jim pomagajo predstavniki držav članic.
2. Vsaka pogodbenica imenuje vodjo in po potrebi namestnika vodje delegacije.
3. Vsaka pogodbenica lahko imenuje nove predstavnike v Odboru. Sekretar Odbora mora biti vnaprej pisno obveščen o vseh tovrstnih spremembah.
4. Predstavniki generalnega sekretariata Sveta Evropske unije lahko na sejah Odbora sodelujejo kot opazovalci. Predsedujoči lahko s soglasjem drugih vodij delegacij povabi osebe, ki niso člani delegacij, naj prisostvujejo na sejah Odbora, da bi zagotovili informacije o določenih zadevah.
5. Pogodbenice vsaj en teden pred sestankom obvestijo sekretarja Odbora o sestavi svoje delegacije.

*Člen 4***Sekretariat**

1. Predstavnik Komisije zagotovi sekretariat Odbora. Sekretar je imenovan s strani predsedujočega Odbora in izvaja svoje naloge do imenovanja novega sekretarja. Predsedujoči druge pogodbenice obvesti o imenu sekretarja in podrobnih podatkih o njem.
2. Sekretar je odgovoren za komunikacijo med delegacijami, vključno s prenosom dokumentov, in opravlja nadzor nad nalogami sekretariata.

*Člen 5***Seje Odbora**

1. Odbor se sestane na zahtevo najmanj ene pogodbenice. Skliče ga predsedujoči.
2. Predsedujoči vodjem drugih delegacij vsaj 15 delovnih dni pred začetkom seje pošlje obvestilo o seji skupaj z osnutkom dnevnega reda ter dokumentacijo seje.
3. Pogodbenice lahko predsedujočega zaprosijo, naj skrajša rok iz odstavka 2, da se določena zadeva lahko obravnava kot nujna.
4. Če se vodje delegacij ne dogovorijo drugače, sestanki Odbora niso javni.
5. Odbor se sestane v Bruslju, razen če se pogodbenice dogovorijo drugače.

Člen 6**Dnevni red**

1. Predsedujoči ob pomoči sekretarja po posvetovanju z vodji drugih delegacij pripravi osnutek dnevnega reda za vsako sejo ter določi datum in kraj seje. Predsedujoči drugim vodjem delegacij vsaj 15 delovnih dni pred začetkom seje pošlje začasni dnevni red. Dnevnomu redu se priložijo vsi potrebni delovni dokumenti.
2. Rok, določen v odstavku 1, se ne uporablja za nujne seje, sklicane v skladu s členom 5(3).
3. Vsaka pogodbenica lahko najkasneje 24 ur pred začetkom seje predlaga eno ali več točk, ki se dodajo na začasni dnevni red. Prošnje za uvrstitev točk na dnevni red se pošljejo predsedujočemu v pisni obliki in z navedbo razlogov za uvrstitev.
4. Odbor na začetku seje sprejme dnevni red. Odbor se lahko odloči na dnevni red dodati točko, ki ni vsebovana v začasnem dnevnem redu.

Člen 7**Sprejetje aktov**

1. Sklepi Odbora se sprejmejo s soglasjem zastopanih pogodbenic v skladu s členom 23(5) in (6) Sporazuma. Priporočila, zlasti tista iz člena 24(2)(g) Sporazuma, se sprejmejo s soglasjem delegacij zastopanih pogodbenic. Sklepi in priporočila nosijo naslov „Sklep“ oziroma „Priporočilo“, ki mu sledijo serijska številka, datum sprejetja ter navedba njihove vsebine.
2. Sklepe in priporočila Odbora morata podpisati predsedujoči in sekretar. Sekretar jih pošlje drugim vodjem delegacij.
3. Vsaka pogodbenica lahko sklene, da bo objavila akte, ki jih sprejme Odbor.
4. Akti Odbora se lahko sprejmejo s pisnim postopkom, če se tako dogovorijo vodje delegacij. Predsedujoči pošlje osnutek akta drugim vodjem delegacij, ki v odgovoru navedejo, ali osnutek sprejemajo ali ne, ali predlagajo spremembe k osnutku oziroma ali potrebujejo več časa za premislek o njem. Če je osnutek sprejet, predsedujoči dokončno oblikuje sklep ali priporočilo v skladu z odstavkoma 1 in 2.
5. Priporočila in sklepi se pripravijo v angleškem, francoskem in nemškem jeziku in ta besedila štejejo kot verodostojna. Vsaka pogodbenica je odgovorna za ustrezen prevod priporočil in sklepov v svoje uradne jezike. Za prevod v druge jezike Unije poskrbi Komisija.

Člen 8**Zapisnik**

1. Sekretar v okviru pristojnosti predsedujočega v 15 delovnih dneh po seji pripravi osnutek zapisnika vsake seje odbora.
2. Splošno pravilo je, da se v zapisniku glede vsake točke na dnevnem redu navedejo:
 - podrobnosti o dokumentih, poslanih Odboru,
 - izjave, za katere so pogodbenice zaprosile, da se zapišejo,
 - sprejeti sklepi, priporočila in zaključki.
3. Osnutek zapisnika se pošlje Odboru v odobritev v skladu s pisnim postopkom iz člena 7(4). Če se ta postopek ne zaključi, Odbor sprejme zapisnik na svoji naslednji seji.
4. Ko Odbor sprejme zapisnik, ga podpišeta predsedujoči in sekretar, shrani pa ga sekretar. Sekretar pošlje kopijo drugim vodjem delegacij.

*Člen 9***Zaupnost**

Ne glede na določbo o objavi aktov iz člena 7(3) za posvetovanja na sejah in dokumente Odbora velja poslovna tajnost.

*Člen 10***Stroški**

1. Vsaka pogodbenica krije stroške, ki nastanejo pri udeležbi na sestankih Odbora.
2. Odbor odloča o vračilu stroškov, povezanih z misijami oseb, ki jih vpokliče predsedujoči, v skladu s členom 3(4).

*Člen 11***Korespondenca**

Vsa korespondenca s predsedujočim Odbora ali z njegove strani se pošlje sekretarju Odbora. Sekretar vsem delegacijam pošlje kopijo vse korespondence v zvezi s Sporazumom.

*Člen 12***Jeziki**

O jezikih, ki se uporabljajo na sejah Odbora in v dokumentih, odloča Odbor. Za pogodbenico, ki gosti sejo, ne velja nobena obveznost glede zagotavljanja tolmačenja za druge jezike.

PRILOGA II

Prilagoditev Priloge 1 Sporazuma glede pogojev za prevoznike v potniškem prometu in njegove Priloge 2 glede tehničnih standardov za avtobuse ter zahtev glede socialnih določb iz člena 8 Sporazuma ⁽¹⁾**1. Prilagoditev Priloge 1 k Sporazumu glede pogojev za prevoznike v potniškem prometu**

K Prilogi 1 k Sporazumu se doda naslednji akt Unije:

„Uredba (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L 300, 14.11.2009, str. 51)“.

2. Prilagoditev Priloge 2 k Sporazumu glede tehničnih standardov za avtobuse

1. V členu 1 Priloge 2 k Sporazumu se točke (a), (b), (c) in (d) nadomestijo s naslednjim:

„(a) Tehnični pregledi motornih vozil in njihovih priklopnikov:

- Direktiva 2009/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o tehničnih pregledih motornih vozil in njihovih priklopnikov (UL L 141, 6.6.2009, str. 12),
- Direktiva 2000/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2000 o cestnem pregledu tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil, ki vozijo v Skupnosti (UL L 203, 10.8.2000, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 2003/26/ES (UL L 90, 8.4.2003, str. 37);

(b) Naprave za omejevanje hitrosti:

- Direktiva Sveta 92/6/EGS z dne 10. februarja 1992 o vgradnji in uporabi naprav za omejevanje hitrosti za določene kategorije motornih vozil v Skupnosti (UL L 57, 2.3.1992, str. 27), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 327, 4.12.2002, str. 8);

(c) Največje mere in največje teže:

- Direktiva Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu (UL L 235, 17.9.1996, str. 59), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 67, 9.3.2002, str. 47),
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/27/ES z dne 22. julija 1997 o masah in merah določenih kategorij motornih in priklopnih vozil ter o spremembah Direktive 70/156/EGS (UL L 233, 25.8.1997, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/19/ES (UL L 79, 26.3.2003, str. 6);

(d) Tahograf (nadzorna naprava) v cestnem prometu:

- Uredba Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu (UL L 370, 31.12.1985, str. 8), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1266/2009 (UL L 339, 22.12.2009, str. 3) ali enakovrednimi pravili, ki so določena v Sporazumu AETR, vključno z njegovimi protokoli.“

2. Člen 2 Priloge 2 k Sporazumu se spremeni, kakor sledi:

(a) Naslednje besedilo se vstavi po prvem odstavku in pred tabelo:

„Emisije izpušnih plinov

- Direktiva Sveta 88/77/EGS z dne 3. decembra 1987 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti proti emisijam plinastih okolju škodljivih snovi iz dizelskih motorjev, ki se uporabljajo v vozilih (UL L 36, 9.2.1988, str. 33), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/27/ES (UL L 107, 18.4.2001, str. 10),

⁽¹⁾ Pri posodobitvi aktov se upoštevajo novi ukrepi, ki jih sprejme Evropska unija do 31. decembra 2009.

- Direktiva 2005/55/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. septembra 2005 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti proti emisijam plinastih in trdnih onesnaževal iz motorjev na kompresijski vžig, ki se uporabljajo v vozilih, ter emisijam plinastih onesnaževal iz motorjev na prisilni vžig, ki za gorivo uporabljajo zemeljski plin ali utekočinjeni naftni plin in se uporabljajo v vozilih (UL L 275, 20.10.2005, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2008/74/ES (UL L 192, 19.7.2008, str. 51),
- Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter o spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 in Direktive 2007/46/ES ter o razveljavitvi direktiv 80/1269/EGS, 2005/55/ES in 2005/78/ES (UL L 188, 18.7.2009, str. 1);

Dim:

- Direktiva Sveta 72/306/EGS z dne 2. avgusta 1972 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti proti emisijam okolju škodljivih snovi iz dizelskih motorjev, ki se uporabljajo v vozilih (UL L 190, 20.8.1972, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/21/ES (UL L 61, 8.3.2005, str. 25);

Emisije hrupa:

- Direktiva Sveta 70/157/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o dovoljeni ravni hrupa in izpušnem sistemu motornih vozil (UL L 42, 23.2.1970, str. 16), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2007/34/ES (UL L 155, 15.6.2007, str. 49);

Zavorne naprave:

- Direktiva Sveta 71/320/EGS z dne 26. julija 1971 o približevanju zakonodaje držav članic o zavornih napravah določenih kategorij motornih in priklopnih vozil (UL L 202, 6.9.1971, str. 37), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2002/78/ES (UL L 267, 4.10.2002, str. 23);

Pnevmatike:

- Direktiva Sveta 92/23/EGS z dne 31. marca 1992 o pnevmatikah za motorna vozila in priklopnike ter njihovi vgradnji (UL L 129, 14.5.1992, str. 95), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/11/ES (UL L 46, 17.2.2005, str. 42);

Svetila in svetlobno-signalne naprave:

- Direktiva Sveta 76/756/EGS z dne 27. julija 1976 o približevanju zakonodaje držav članic o vgradnji svetlobnih in svetlobno-signalnih naprav na motorna in priklopna vozila (UL L 262, 27.9.1976, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2008/89/ES (UL L 257, 25.9.2008, str. 14);

Posoda za gorivo:

- Direktiva Sveta 70/221/EGS z dne 20. marca 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o posodah za tekoče gorivo in napravah za zaščito pred podletom od zadaj za motorna in priklopna vozila (UL L 76, 6.4.1970, str. 23), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/20/ES (UL L 48, 18.2.2006, str. 16);

Vzvratna ogledala:

- Direktiva 2003/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. novembra 2003 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji naprav za posredno gledanje in vozil, opremljenih s temi napravami, ki spreminja Direktivo 70/156/EGS in razveljavlja Direktivo 71/127/EGS (UL L 25, 29.1.2004, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/27/ES (UL L 81, 30.3.2005, str. 44);

Varnostni pasovi – namestitvev:

- Direktiva Sveta 77/541/EGS z dne 28. junija 1977 o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih (UL L 220, 29.8.1977, str. 95), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/40/ES (UL L 255, 30.9.2005, str. 146);

Varnostni pasovi – pritrdišča varnostnih pasov:

- Direktiva Sveta 76/115/EGS z dne 18. decembra 1975 o približevanju zakonodaje držav članic o pritrdiščih varnostnih pasov motornih vozil (UL L 24, 30.1.1976, str. 6), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/41/ES (UL L 255, 30.9.2005, str. 149);

Sedeži:

- Direktiva Sveta 74/408/EGS z dne 22. julija 1974 o približevanju zakonodaje držav članic o notranji opremi motornih vozil (trdnost sedežev in njihovih pritrdišč) (UL L 221, 12.8.1974, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/39/ES (UL L 255, 30.9.2005, str. 143);

Notranja oprema (preprečevanje tveganja za širjenje požara):

- Direktiva 95/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o gorljivosti materialov, ki se uporabljajo za notranjo opremo določenih kategorij motornih vozil (UL L 281, 23.11.1995, str. 1);

Notranja oprema (zasilni izhodi, dostopnost, velikosti sedežev, ogrodja nadgradnje itd.):

- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/85/ES z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg voznikovega sedeža in o spremembah direktiv 70/156/EGS in 97/27/ES (UL L 42, 13.2.2002, str. 1).“

(b) Tabela se nadomesti z naslednjo tabelo:

„Postavka	Po Pravilniku UN-ECE / zadnje spremembe	Akt Unije (izvirnik – zadnji)
Emisije izpušnih plinov	49/01 49/02, soglasje A 49/02, soglasje B	Direktiva 88/77/EGS Direktiva 2001/27/ES Direktiva 2005/55/ES Direktiva 2008/74/ES Uredba (ES) št. 595/2009
Dim	24/03	Direktiva 72/306/EGS Direktiva 2005/21/ES
Emisije hrupa	51/02	Direktiva 70/157/EGS Direktiva 2007/34/ES
Zavorne naprave	13/11	Direktiva 71/320/EGS Direktiva 2002/78/ES
Pnevmatike	54	Direktiva 92/23/EGS Direktiva 2005/11/ES
Svetila in svetlobno-signalne naprave	48/01	Direktiva 76/756/EGS Direktiva 2008/89/ES
Posoda za gorivo	34/02 67/01 110	Direktiva 70/221/EGS Direktiva 2006/20/ES

Postavka	Po Pravilniku UN-ECE / zadnje spremembe	Akt Unije (izvirnik – zadnji)
Vzvrtna ogledala	46/01	Direktiva 2003/97/ES Direktiva 2005/27/ES
Varnostni pasovi – namestitve	16/06	Direktiva 77/541/EGS Direktiva 2005/40/ES
Varnostni pasovi – pritrdišča	14/07	Direktiva 76/115/EGS Direktiva 2005/41/ES
Sedeži	17/08 80/01	Direktiva 74/408/EGS Direktiva 2005/39/ES
Notranja oprema (preprečevanje tveganja za širjenje požara)	118	Direktiva 95/28/ES
Notranja oprema (zasilni izhodi, dostopnost, velikosti sedežev)	107.02	Direktiva 2001/85/ES
Zaščita proti prevrnitvi	66.01	Direktiva 2001/85/ES“

3. Prilagoditev zahtev glede socialnih določb iz člena 8 Sporazuma

1. Po vključitvi Direktive 2000/30/ES se člen 8 Priloge 2 k Sporazumu, Priloga IIa k Sporazumu in Priloga IIb k Sporazumu črtajo.

2. Akti Unije iz seznama v členu 8 Sporazuma se nadomestijo z naslednjimi akti Unije ⁽¹⁾:

- „— Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L 102, 11.4.2006, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1073/2009 (UL L 300, 14.11.2009, str. 88),
- Uredba Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu (UL L 370, 31.12.1985, str. 8), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1266/2009 (UL L 339, 22.12.2009, str. 3),
- Direktiva 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS (UL L 102, 11.4.2006, str. 35), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2009/5/ES (UL L 29, 31.1.2009, str. 45),
- Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL L 299, 18.11.2003, str. 9),
- Direktiva 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (UL L 80, 23.3.2002, str. 35),
- Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).“

⁽¹⁾ Pri posodobitvi aktov se upoštevajo novi ukrepi, ki jih sprejme Evropska unija do 31. decembra 2009.

**PRIPOROČILO št. 1/2011 SKUPNEGA ODBORA, USTANOVLJENEGA S SPORAZUMOM
INTERBUS O MEDNARODNIH OBČASNIH AVTOBUSNIH PREVOZIH POTNIKOV**

z dne 11. novembra 2011

**o uporabi tehničnega poročila za avtobuse za lažji nadzor izvajanja določb členov 1 in 2 Priloge 2 k
Sporazumu**

SKUPNI ODBOR –

2 Sporazuma pripraviti priporočilo za uporabo tehničnega poročila za avtobuse –

ob upoštevanju Sporazuma Interbus o mednarodnih občasnih avtobusnih prevozi potnikov in zlasti členov 23 in 24 Sporazuma,

PRIPOROČA:

naj pogodbenice Sporazuma Interbus, razen Unija, za avtobuse uporabljajo tehnično poročilo v obliki obrazca iz Priloge k temu priporočilu, ob upoštevanju zahtev iz členov 1 in 2 Priloge 2 Sporazuma.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sporazum Interbus o mednarodnih občasnih avtobusnih prevozi potnikov (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je začel veljati 1. januarja 2003.

V Bruslju, 11. novembra 2011

- (2) Skupni odbor v skladu s členom 24(1) Sporazuma zagotavlja njegovo pravilno izvajanje. V ta namen je treba za lažji nadzor nad izvajanjem določb členov 1 in 2 Priloge

Predsedujoči

Sz. SCHMIDT

Sekretar

G. PATRIS

PRILOGA

TEHNIČNO POROČILO ZA AVTOBUSE

Znamka in tip vozila:	Registrska številka in oznaka države:
Datum prve registracije:	Številka podvozja:

	Zakonodaja Unije	Pravilnik UN/ECE	Številka odobritve	Oznaka na vozilu
Omejevalnik hitrosti	Direktiva 92/6/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/85/ES	—		
Največje dovoljene mere	Direktiva 96/53/ES, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/7/ES Direktiva 97/27/ES, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/19/ES	—		
Tahograf	Uredba (EGS) št. 3821/85, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) št. 1266/2009	—		
Emisije izpušnih plinov	Direktiva 88/77/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/27/ES Direktiva 2005/55/ES, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/74/ES Uredba (ES) št. 595/2009	49/01 49/02, soglasje A 49/02, soglasje B		
Dim	Direktiva 72/306/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/21/ES	24/03		
Emisije hrupa	Direktiva 70/157/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2007/34/ES	51/02		
Zavorne naprave	Direktiva 71/320/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/78/ES	13/11		
Pnevmatike	Direktiva 92/23/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/11/ES	54		
Svetila in svetlobno-signalne naprave	Direktiva 76/756/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/89/ES	48/01		
Posoda za gorivo	Direktiva 70/221/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/20/ES	34/02 67/01 110		
Vzratna ogledala	Direktiva 2003/97/ES, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/27/ES	46/01		

	Zakonodaja Unije	Pravilnik UN/ECE	Številka odobritve	Oznaka na vozilu
Varnostni pasovi – namestitvev	Direktiva 77/541/EGS, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/40/ES	16/06		
Varnostni pasovi – pritrđišča	Direktiva 76/115/ES, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/41/ES	14/07		
Sedeži	Direktiva 74/408/ES, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/39/ES	17/08 80/01		
Notranja oprema (preprečevanje tveganja za širjenje požara)	Direktiva 95/28/ES	118		
Notranja oprema (zasilni izhodi, dostop- nost, velikosti sedežev)	Direktiva 2001/85/ES	107/02		
Zaščita proti prevrnitvi	Direktiva 2001/85/ES	66/01		

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

2012/25/EU:

- ★ Sklep št. 1/2011 Skupnega odbora, ustanovljenega s Sporazumom Interbus o mednarodnih občasnih avtobusnih prevozi potnikov z dne 11. novembra 2011 o sprejetju poslovnika in prilagoditvah Priloge 1 Sporazuma glede pogojev za prevoznike v potniškem prometu in njegove Priloge 2 glede tehničnih standardov za avtobuse ter zahtev glede socialnih določb iz člena 8 Sporazuma 38

Priporočilo št. 1/2011 Skupnega odbora, ustanovljenega s Sporazumom Interbus o mednarodnih občasnih avtobusnih prevozi potnikov z dne 11. novembra 2011 o uporabi tehničnega poročila za avtobuse za lažji nadzor izvajanja določb členov 1 in 2 Priloge 2 k Sporazumu 46

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL